

4. 1978-79 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* திரு. இரத்தின பாலகுருசாமி : அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1977-78 ஆம் ஆண்டுக்கான திருத்த மதிப்பீடுகளையும் 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை மதிப்பீடுகளையும் இந்த மாமன்றத்தின் ஒப்புதல் பெறுவதற்காக நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். கடந்த ஐந்து நாட்களாக அங்கத்தினர்கள் அதன் மீது எடுத்துச் சொல்லி வந்த கருத்துக்களையும் கேட்டு நான் எண்ணிப் பார்க்கிறபொழுது, அமரர் அண்ணா அவர்கள் பின் தங்கிய கிராமப் புற மக்களுக்கு என்ன என்ன வழிவகைகளில் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும், என்னென்ன வழிவகைகளில் சாதிக்க வேண்டும், என்னென்ன வழிவகைகளைக் கையாள வேண்டுமென்று சொன்னார்களோ அந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தங்கள் கொள்கையாக, குறிக் கோளாக நம்முடைய தமிழக அரசின் முதலமைச்சர் அவர்களால் தீட்டப்பட்டு, இந்த அறிக்கையை நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். நாட்டிலே வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்குவதும் வறுமையை அகற்றுவதும் ஆன நம்முடைய லட்சியங்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவைதான் நமது குறிக்கோள் என்று வரையறுத்துக் கூறிவிட்டுக்கொண்ட லட்சிய நடை போட்டுக்கொண்டு போகிறபோது, அந்தச் சூழ்நிலையில் எதிர்ப்புச் சக்திகள் இருக்கத்தான் செய்யும் என்பது பெரியார் காலம் தொட்டு அறிஞர் அண்ணா காலம் வரையில் பார்த்து நாம் கற்றுக்கொண்ட பாடமாகும். திட்டங்களை திறைவேற்றுவதற்கு எடுத்துக்கொள்கிற முயற்சிகளில் பல தடங்கல்கள், இடையூறுகள் இருக்கத்தான் செய்யும். எப்படிப்பட்ட எதிர்ப்பு இருந்தாலும் கூட, கிராமங்களை மாற்றியமைப்பதுதான் எங்கள் லட்சியம் என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மூலமாகச் சொல்லியிருப்பது நம்முடைய குறிக்கோளுக்கு ஏற்றதாக இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், அனைத்திந்திய அளவில் உள்ள போக்குவரத்துத் தடைகளை நீக்கி பிறகு உணவு உற்பத்தி அதிகமாக ஆகியிருந்தாலும் அல்லது குறைவாக ஆகியிருந்தாலும், கிட்டத்தட்ட ஐந்தாறு மாத காலமாகப் பேச்சு மூச்சு இல்லாமல் இருப்பது பெரிய புரட்சி என்று ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். இதில்தான் புரட்சியும் புதுமையும் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்

(பிற்பகல் 11.20)

பட்டிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை முன்வைத்து நல்ல முறையில் அரசோச்சும் நமது அரசினைப் பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக இன்று பல்வேறு தரப்பிலிருந்தும் குறை கூறுகின்றார்கள். ஒரு நேரத்தில் நாட்டுப்புறத்தில்

[1978 பிப்ரவரி 25] [திரு. இரத்தின பாலகுருசாமி]

உள்ள மக்களும் சரி, நகரங்களில் உள்ள மக்களும் சரி, உணவு தானியங்களை எங்கே விற்பது அல்லது எங்கே வாங்குவது என்று தெரியாத நிலைமையில் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நிலை மாறி, இப்போது அனைத்திந்திய மட்டத்தில் உணவுப் போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடுகளை எடுத்துவிட்ட பிறகு, இன்று நமது கிராமப்பகுதிகளிலே விவசாயிகளை, கிராம மக்களை எந்த அளவிற்கு பல்வேறு சட்டங்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, வாழ வைக்கின்றார்கள் என்பதைப் பார்க்கலாம். விவசாயிகளை வாழ வைப்பதற்கான திட்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற அரசு இது என்பது இதிலிருந்தே புரியவில்லையா என்பதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பல்வேறு திட்டங்களின் மூலம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தையும் மற்றும் அந்நியச் செலாவணி நிலைமையையும் பெருமளவில் ஸ்திரப்படுத்தியிருக்கும் நிலையில், அவற்றையெல்லாம் நாம் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். குறிப்பாக கிராமப்புற மக்களுக்கும் சமுதாயத்தில் நலிவுற்றிருக்கும் முன்னுரிமை கொடுத்து, அவர்கள் வளர்ச்சி பெற வேண்டும் என்ற நிலையில் நமது அரசின் வாவு-செலவுத் திட்டம் அமைந்திருப்பதானது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இவற்றையெல்லாம் பாராட்டாமல் நண்பர்கள் ஏதேதோ பேசிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். சிலருக்கு நல்ல மனமிருந்து இவற்றையெல்லாம் பாராட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணமிருந்தாலும், ஏதாவது குறுக்கே சொல்ல வேண்டுமே என்பதற்காக எதையாவது சொல்லி சபையின் நேரத்தை வீணாக்குவது உண்டு உள்ளபடியே என்போன்ற வயது நிரம்பியவர்களுக்கு வேதனையாக இருந்தாலும், திட்டங்களை நிறைவேற்றும் நேரத்திலே பல இடையூறுகள் ஏற்பட்டாலும், கிராமப்புற ஏழை எளியவர்களின் நலனில் பெரும் அக்கறை கொண்டுள்ள நமது மதிப்பிற்குரிய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எப்பாடுபட்டாவது அத்தகைய திட்டங்களை நிறைவேற்றியே ஆக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில், போறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விட்டுச் சென்ற பல கடமைகளை நிறைவேற்றி வைக்கும் முறையில் தான், பாடுபட்டு வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நன்மைகளை தமிழக மக்களுக்கு ஏராளமாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற பொறுப்பில்தான் தமிழக அரசு இன்று பாடுபட்டு வருகிறது. இவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்ற நாம் செயலில் இறங்கும்போது, நமது பயணம் நீண்ட நெடிய பயணமாக இருக்கும். இடையிலே பல தொல்லைகள், இடையூறுகள் ஏற்படலாம். ஆனால் இடையூறுகளை பல ஆண்டுகளாக நாம் சந்தித்துப் பழக்கப்பட்டவர்கள் என்ற முறையில், நமது இலட்சியப் பயணத்தின்போது, இடையில் ஏற்படும் இடையூறுகள் பற்றிக் கவலைப்படாமல், அவற்றையெல்லாம் ஒதுக்கித்தள்ளி விட்டு, நாம் மேற்கொண்ட காரியங்களில் நம்மை ஈடுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டியது தான் நமது நோக்கமாக இருக்க வேண்டும்.

[திரு. இரத்தின பாலகுருசாமி] [1978 பிப்ரவரி 25]

வேளாண்மைத் துறைபற்றிக் கவனிக்கும்போது, கிராமப் பகுதிகளில் விவசாயிகளுக்கான பயிற்சி மன்றங்கள் அமைத்து, பல்வேறு பகுதிகளில் உழவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதன் மூலம், விவசாயிகளிடையே வேலை வாய்ப்பினை அதிகரிக்க முடியும் என்ற உண்மையை நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உணர்ந்து, இப்படிப்பட்ட பயிற்சி நிலையங்களை நாட்டிலே ஏற்படுத்தி, அதன் காரணமாக குடிசைத் தொழில்களையும் அதிகப்படுத்தி வேலை வாய்ப்புகளை கிராம மக்களிடையே ஏற்படுத்திக்கொடுக்க முடியும் என்ற அடிப்படையில், இவற்றை மேற்கொண்டிருக்கின்றார். இப்படிப்பட்ட உழவர்களுக்கான பயிற்சி முகாம்கள் மூலம் வேலை வாய்ப்பினை அதிகரிக்க முடியும் என்று கருதி, அதற்கான ஒதுக்கீடுகளையும் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் செய்திருப்பதை வரவேற்க வேண்டும். மேலும் நடப்பு ஆண்டிலும் பாசனத் திட்டங்களை மையமாக வைத்து, கேரள மாநிலத்தில் உள்ள பல்வேறு நதிகள் நாட்டின் மேற்குப் பகுதியிலுள்ள கடலில்போய் விடுவதைத் தடுத்து, அவற்றை பல்வேறு திட்டங்களின் மூலம் நமது மாநிலத்திற்குத் திருப்பிவிட்டு பாசனத் திட்டங்களை இங்கே அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் நாட்டின் உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்க முடியும். இதன் காரணமாக மேலும் 32 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேலே பாசன வசதி பெறும் என்ற முறையில் பல்வேறு திட்டங்களை நமது அரசு மேற்கொண்டிருக்கின்றது என்பதை இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பார்க்கிறோம். இதற்காக இந்த அரசினை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து, நெய்வேலி அனல்மின் நிலையத் திட்டத்தின் கீழே மேலும் 600 மெகாவாட் மின்சாரத்தினை உற்பத்தி செய்யவேண்டி, அங்கே இரண்டாவது சுரங்கத் திட்டத்தினை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற நமது அரசின் சார்பில் மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச்சொல்லி, இப்போது அது செயல்படுத்தப்படும் தருவாயில், அதனால் நாம் பெறக்கூடிய பெரிய நன்மைகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து இந்த அரசினைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இப்படி மத்திய அரசும் தமிழக அரசும் இணைந்து நின்று இந்தத் திட்டத்தினைச் செயலாற்றும் நிலைமையையெல்லாம் பார்த்து அவற்றுக்காகப் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவிக்காமல் ஏதேதோ சொல்லிவருகின்றார்கள். இது போன்ற திட்டங்களெல்லாம் புதுமையான திட்டங்கள் இல்லையா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அதைப் போலவே காந்தியடிகளும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் தந்தை பெரியார் அவர்களும் நீண்ட நெடுங்காலமாக கிராம வளர்ச்சிபற்றிப் பெரும் அக்கறை கொண்டு அவர்களுக்காக கிராம இராஜ்யம் ஏற்பட வேண்டும் என்ற

விவாதம்

1978 பிப்ரவரி 15] [திரு. இரத்தின பாலகுருசாமி]

கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லிவந்திருக்கின்றார்கள். அந்த முறையிலேயே கிராமங்கள் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், கிராமப் பகுதிகளில் தொழில்கள் மையமாக அமைந்து, கிராமங்கள் நாளாவட்டத்தில் சிறு நகரங்களாக மாற வேண்டும், கிராமங்களில் வசிப்பவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் பெருகிட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், கிராமப்புற வளர்ச்சிக் கான பல்வேறு திட்டங்களை நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் கோடிட்டுக் காண்பித்திருப்பதானது வரவேற்கத் தக்க ஒன்றாகும். கார்தியடிகள் சொல்லிவந்த கருத்துக்களுக்கு, போறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளுக்கு இந்த அரசு வடிவம் கொடுத்திருக்கின்றது என்று இந்த நேரத்திலே எடுத்துச்சொல்லி, கிராமப்புற மக்களின் வளர்ச்சியினை நமது இலட்சியமாகக் கொண்டிருக்கிறோம் என்ற எடுத்துச்சொல்லி, இவற்றையெல்லாம் நாம் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

கிராமங்கள் தன்னிறைவு பெறுவதன் மூலமாக அங்கு வாழும் மக்கள் மேலும் மேலும் பொருளாதாரத் துறையில் வளர்ச்சி பெற்று, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரும். அதற்கு கிராமத் தன்னிறைவுத் திட்டம் ஒரு படியாக அமையும் என்று எண்ணித்தான், இந்த அரசு இப்படிப்பட்ட திட்டங்களின் மூலம் கிராம மக்களின் நலன்களில் நாட்டம் கொண்டிருக்கிறது என்று எடுத்துக்காட்ட இருக்கிறது என்று தெரிந்தம்கூட, யார் யாரோ தவறான கருத்துக்களை இந்த அரசின்பேரில் சொல்லிவருகின்றார்கள். சாதாரணமாக இப்படிப்பட்ட திட்டங்களுக்காக அரசினைப் பாராட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்த இந்த நேரத்தில் குறைகூறுவதைப் பார்க்கும்போது, சற்று ஏமாற்றமாகத்தான் இருக்கிறது.

கைத்தறியினைப் பொறுத்த மட்டில், ரூபாய் 37 கோடிக்கு விற்பனை என்று இருந்ததுபோய் அது ரூபாய் 44 கோடிக்கும் அதிகமாகி இப்போது மேலும் நாலு கோடி உயர்ந்து ரூபாய் 48 கோடிக்கு அதிகமாக உயர்வதன் மூலம் கைத்தறி நெசவாளர்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தினை இந்த அரசு பெருமளவிற்கு உயர்த்துகிறது என்ற அடிப்படையில், இதற்காக இந்த அரசுபற்றிப் பெருமையாகப் பேசவேண்டியதற்குப் பதிலாக, இத்துறையில் அரசு எடுத்துக்கொண்டிருள்ள முயற்சிகளுக்கு ஊறுதேடித் தரும் வகையில், பாராட்டிப் பேச வேண்டிய வர்களெல்லாம் அதை விட்டுவிட்டு என்னென்னமோ பேசிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதையும் இந்த மன்றத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்லப்போனால், நமது மாநிலத்தில் உள்ள 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் 24 ஊராட்சி ஒன்றியங்களை மையமாக எடுத்துக்கொண்டு,

[திரு. இரத்தின பாலகுருசாமி] [1978 பிப்ரவரி 25]

அங்கேல்லாம் சிறப்பான முறையில் மருத்துவ மனைகளை ஏற்படுத்தி, கிராம மக்களின் உடல் நலத்தைப் பேணிக்காக்க வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அத்திட்டத்தின் கீழே, சுமார் 400 மருத்துவ அதிகாரிகளைக் கொண்டு அவற்றை ஏற்படுத்த இருக்கின்றார்கள், எம்.பி.பி.எஸ். படித்த 400 பட்டதாரிகளுக்கு புதிதாக இதன்மூலம் வேலை வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தர இருக்கின்றார்கள். கடந்த ஐந்து நாட்களாக யாருமே இப்படிப்பட்ட பெருமை புறத்தக்க திட்டத்தினை வரவேற்றுப் பேசியதாகத் தெரியவில்லை. இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலுள்ள பல்வேறு திட்டங்களைப் பார்க்கும்போது, அண்ணா அவர்கள் விட்டுச்சென்ற பல்வேறு பணிகளை நமது புரட்சித் தலைவரவர்கள் இப்போது மேற்கொண்டு அவற்றைச் செயல்படுத்தத் திட்டமிட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது போன்று கிராம மக்களிடையே தற்போது முறைசாராக் கல்வி என்ற திட்டம் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதைத் துரிதமாக கிராமப் புறங்களிலே விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் அங்கே படித்தவர்கள் படிக்காதவர்கள் இடையிலுள்ள பாசுபாடு ஓரளவிற்குக் குறையும் என்பதனால், அத்தகைய திட்டத்திற்கு வேகமூட்டுவதற்காக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் பல இலட்ச ரூபாயை ஒதுக்கி செய்திருக்கிறது என்பதற்காக இந்த அரசுக்குப் பாராட்டு தெரிவிக்க வேண்டாமா என்று கேட்டு, உண்மையிலேயே இந்த ஒரு திட்டத்திற்காக அரசினை நான் முழுமனத்தோடு பாராட்டுகிறேன்.

(பிற்பகல் 11.30)

நாடு விடுதலை அடைந்து 30 ஆண்டுகளாகியும்கூட இந்த நாட்டு மக்களிடத்தில் இருக்கும் குடி தண்ணீர் பஞ்சத்தைப் போக்க இதுவரை நல்ல முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இந்த அவல நிலையைக் கண்டு, இதனைப் போக்க இந்த அரசு உரிய வழிவகைகளை மேற்கொள்ள இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது. கிராம மக்கள் ஆங்காங்கே கூட்டம் போட்டு தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது மிகவும் மனம் நொந்து சொல்லுகிறார்கள். குடி தண்ணீருக்காக அவர்கள் எப்படியெல்லாம் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது மக்களோடு மக்களாக வாழ்கிற என்னைப் போன்றவர்களுக்குத்தான் தெரியும். அப்படிப்பட்ட கிராம மக்களின் குடி தண்ணீர் பிரச்சினையைப் போக்குவதற்கு இன்றையதினம் புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் உள்ள இந்த அரசு திட்டத்தைத் தீட்டியிருக்கிறது. குடி தண்ணீர் திட்டத்திற்காக முதலில் 25,000 குடியிருப்புகளுக்கும் அதற்குப் பின்னாலே 35,500 குடியிருப்புகளுக்கும் குடி தண்ணீர் வழங்குவதற்கான முறையில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது பாராட்டுக்குரியதாகும். இதைச் செய்து முடித்து விட்டால், கிராமப் புறங்களில் ஓரளவுக்காவது குடி தண்ணீர் பஞ்சம் நீங்கும் என்ற அடிப்படையில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 25] [திரு. இரத்தின பாலகுருசாமி]

ஆனால் இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் யாரும் இந்தக் குடி தண்ணீர் திட்டத் தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட பாராட்டவில்லை. ஆனால் நாட்டு மக்களிடம் உண்மையான அக்கறை கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு இதில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, நாங்கள் சொல்லாமலேயே மக்களுக்கு உண்மை நன்றாகத் தெரியும். எதை வேண்டுமானாலும் எடுத்துச் சொல்லலாம். ஜனநாயக நாட்டில் எந்தக் கருத்தையும் எடுத்துச் சொல்ல உரிமையுண்டு. அத்தகைய உரிமையைப் பறிக்க யாரும் தயாராக இருக்க மாட்டார்கள். என்றாலும் நல்லவைகள் நடைபெறுகிறபோது, அவைகளை மனம் திறந்து பாராட்ட வேண்டாமா என்பதை அந்த நண்பர்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே தமிழர்களுடைய பண்பாடு என்ற தலைப்பில் தமிழக அரசு, வள்ளலார் அவர்களுக்கும் கம்பருக்கும் ஒரு மையம் அமைத்து அதன் மூலமாக அவர்கள் தெரிவித்துள்ள நல்ல கருத்துக்களை நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்ற மிகப் பெரிய பொறுப்பின் அடிப்படையில் இந்த முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த முயற்சிக்காக நான் பாராட்டு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம் நான் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் பிறந்தவன் என்பதற்காக மட்டுமல்ல. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் நான் பிறந்தேன் என்றாலும்கூட, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு மத்தியில் சமரச சன்மார்க்கக் கருத்துக்களை அந்தக் காலத்தில் நமது வள்ளலார் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். தந்தை பெரியார் அவர்களைப் போலவோ, அறிஞர் அண்ணா அவர்களைப் போலவோ பேச முடியாத நிலையில் இந்த சமரச சன்மார்க்கக் கருத்துக்களை அந்தக் காலத்திலே வள்ளலார் அவர்கள் பரப்பியிருக்கிறார்கள். வள்ளலாரின் கருத்துக்களைப்பற்றி மேலவைத் தலைவர் அவர்கள் மிக நன்றாக அறிந்தவர்கள். அத்தகைய சிறந்த கருத்துக்களை நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே நினைவூட்டுவதன் மூலம்தான், சமரச சன்மார்க்கக் கருத்துக்களை நாட்டு மக்கள் அறிந்திடச் செய்வதன் மூலம்தான் நாட்டிலே சோஷலிசத் தன்மை வளர முடியும் என்று எடுத்துக்காட்டுவதற்காக அரசு எடுத்துக்கொண்டுள்ள இந்த முயற்சிக்கு நான் என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்து வரவேற்கிறேன்.

அதைப் போலவே கிராமச் சாலைகள், கிராம வீட்டு வசதி, தாழ்த்தப் பட்டோர், பின் தங்கிய வகுப்பினர், பழங்குடியினர் ஆகியோரின் நலனுக்காக இந்த அரசு 25 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, இந்த மக்களை முன்னேறச் செய்ய மேற்கொண்டிருக்கும் முயற்சிகளுக்கும் நான் பாராட்டு தலைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப் போலவே மகளிர்,

[திரு. இரத்தின பாலகுருசாமி] [1975 பிப்ரவரி 25]

சிறுநீர் நலன் குறித்தும் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய முறைப்படியான ஜனநாயக மரியாதையைக் கொடுக்க வேண்டும், பெண்கள் இந்த நாட்டிலே தொழில் செய்யக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும், பெண்களுக்கு நாட்டிலே முதலிடம் அளிக்க வேண்டும், பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தேடித்தர வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும், கூடலூரிலும், நீலகிரியிலும், சேலம் போன்ற இடங்களிலும் மெழுகு வத்தி மற்றும் சாக்கட்டி தயாரிக்கும் சிறு தொழில் செய்யும் தொழிற் கூடங்களை அமைக்க நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வகையிலே பெண்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு, இப்படிப்பட்ட மையங்கள் அமைத்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கது.

தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்கு மருத்துவ வசதிகளை அதிகப்படுத்தவும், தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களை விரிவாக்கவும், தொழிலாளர்களுக்குக் கல்வி வசதிகளை அதிகரிக்கவும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. தமக்கெல்லாம் மிக நன்றாகத் தெரியும், பீடி சுற்றும் தொழிலாளிகளும், கைத்தறி நெசவாளர்களும் பெருவாரியாக காச நோயால் பீடிக்கப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். அவர்களுக்கு உதவிடும் வகையிலும், தொழிலாளர்களை இந்த அரசு மதிக்கிறது என்பதைப் புலப்படுத்தும் வகையிலும் அவர்களுக்கு முன் உரிமை கொடுத்து இந்தத் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிற இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, அறநிலையத் துறையில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் முயற்சிகளுக்கும் நான் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விளாத்தி குளம் அருகில் உள்ள அருணாசலபுரத்தில், எனக்குத் தெரிந்த வரையில், 30 ஏக்கர் நிலம் ராமேஸ்வரம் கோயிலுக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அறநிலையத்திற்குச் சொந்தமான அந்த நிலங்களிலிருந்து ஏராளமான வருவாய் வந்துகொண்டிருக்கின்றது. அப்படி வருவாய் ஈட்டும் நிலமாக இருந்தும் சில பேர் அந்த அறநிலையத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு தங்களுக்குத்தான் அந்த நிலங்கள் சொந்தம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் இன்றைக்கு கோயில் நிலத்தைக் கைப்பற்றி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து அந்த நிலங்களைப் பெறுவதற்கும், அறநிலையங்களைக் காப்பாற்றுவதற்கும் தமிழக அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளுக்கு நான் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, நன்றியும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து மாமல்லபுரம், மண்டபம், வீராவரணம், ஆவுடையார்கோயில், சலவாசி, உதகமண்டலம் ஆகிய இடங்களிலே குறைந்த செலவில் சுற்றுலா வசதிகள் ஏற்படுத்தவும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே வகை செய்யப்பட்ட

விவாதம்.

1978 பிப்ரவரி 25] [திரு. இரத்தின பாலகுருசாமி]

டுள்ளது. அது மட்டுமல்ல. நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1965 ஆம் ஆண்டில் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டபோது, சிதம்பரத்திற்கு அருகில் தாண்டவராயன் சோழன் பேட்டையை அடுத்துள்ள பிச்சாவரம் பகுதி அவருடைய மனதை வெகுவாகக் கவர்ந்தது. அங்கேதான் இரண்யவர்மனும் சிங்கவர்மனும் அமர்ந்து கோலோச்சினார்கள். அவர்கள் கோலோச்சிய அந்தப் பகுதி பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் மனதை அப்போதே கவர்ந்துவிட்டது. அதைப்பற்றி மேலவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். அவர்கள் பழங்கால தூல்களைப் பார்த்திருப்பார்கள். அந்த இடத்தைப்பற்றியும் தெரிந்து வைத்திருப்பார்கள். அதை மையப் பொருளாக வைத்து, இன்றையதினம் ஒரு சுற்றுலா மகிழ்விடம் அங்கே உருவாக்கப்பட இருக்கிறது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு வார காலம் தாண்டவராயன் சோழன் பேட்டை, பிச்சாவரம் பகுதிகளில் தங்கியிருந்து, அந்தப் பகுதி பற்றிய பல வரலாறுகளை எங்க எங்கிலே சொன்னார்கள். நாங்கள் அந்தப் பகுதியின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி அப்போதே அவர்கள் மூலம் தெரிந்து வைத்திருந்தோம். ஆனால் 1967 ஆம் ஆண்டு தமிழக அரசில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல்வராகப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட உடனே, இதைப்பற்றி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். எனது நினைவு சரியாக இருக்குமானால், அந்தப் பகுதிக்கு இரட்டை ரோடு போடவும், அங்கே ஒரு சுற்றுலா மாளிகை அமைத்து அந்தப் பகுதியில் டைக்கும் சமூக அநீதிகளைத் தடுக்கவும் சுமார் 20 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கிச் செய்தார்கள். இது பலருக்கு நினைவிருக்கும் என்று நம்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் இந்த எண்ணத்தை மையமாகக் கொண்டுதான் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் “இதயக்கனி” என்ற படத்தின் மூலமாக இந்த நாட்டு மக்களுக்கும், ஏன் இந்த உலகத்திற்கும் இப்படிப்பட்ட ஒரு காடு தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறது, இதைப்போல வேறு எங்கேயும், உலகத்தின் வேறு எந்த எல்லையிலும் காண முடியாது என்று எடுத்துக்காட்டினார்கள். மறைந்த நம்முடைய குடியரசுத் தலைவராக இருந்த டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள்கூட அங்கே ஒரு நாள் முழுவதும் தங்கியிருந்திருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தை மையமாக வைத்துத்தான் நம்முடைய சுற்றுலாத்துறை அமைச்சர் திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் அவர்கள் படமாக்கி நாட்டு மக்களுக்குக் காட்ட வேண்டுமென்ற பெரிய பொறுப்பில் ஈடுபட்டு, “இதயக்கனி” என்ற அந்தப் படத்தை எடுத்து அதில் அந்தக் காட்டுப் பகுதியைக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

[1978 பிப்ரவரி 25]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நான் இன்னும் அந்தப் படத்தைப் பார்க்கவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் அவர்களுக்குச் சிபாரிசு செய்து எங்களுக்குப் போட்டுக்காட்டச் சொல்லுங்கள். உறுப்பினர்கள் எல்லோரும்கூட பார்க்கலாம்.

திரு. இரத்தின பாலகுருசாமி: அப்படி அந்தப் பகுதியில் வாழ்ந்து அரசோச்சிய அரசர்களைப்பற்றி அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு அந்த பிச்சாவரம் பகுதியை, தாண்டவராயன் சோழன் பேட்டைப் பகுதியை மையமாக வைத்து, புதிய வரலாற்றைச் சமைக்கும் வகையில் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இந்த ரெவு-செலவுத் திட்டத்திலே சுமார் 36 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கி, அங்கே ஒரு சுற்றுலா மானிகை அமைத்து வெளிநாட்டுக்காரர்களும், ஏன் நம் தமிழ்நாட்டுக்காரர்களும் அந்தப் பகுதிக்கு வந்து போகவும், கடற்கரையோரத்தில் அமைந்திருக்கிற அந்தக் காட்டைப் பாராட்டி, உலக நாடுகளில் வேறு எங்கேயும் இதுபோன்ற காடு கிடையாதே என்று உணருகிற வகையில் தமிழ்நாட்டிற்கு நல்ல பெயரையும் புகழையும் தேடித் தரும் வகையில் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த வகையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் வழியில் அவர் விட்டுச் சென்ற கொள்கைகளை, லட்சியங்களை நிறைவேற்றுவதில் இந்த அரசு கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் 36 லட்சம் ரூபாயை தமிழக அரசு ஒதுக்கி, சுற்றுலாத் துறையின் மூலமாக அங்கே செயலாற்ற இருக்கிறார்கள். என்னையோ போன்றவர்கள் அந்தப் பகுதியைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதால், நான் அதற்கு முக்கியத்துவம் தரவில்லை. இது உண்மையிலேயே பாராட்ட வேண்டிய அம்சம் என்பதால், இதை வரவேற்று என்னுடைய பாராட்டுதல்த் தெரிவித்துக்

(பிற்பகல் 11-40)

கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற அத்தனை காரியங்களும் இந்த நாட்டு மக்களின் நலனுக்காக, பின்தங்கிய மக்களுக்காக, கிராம மக்களின் நலனுக்காக உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும், இந்த அரசு எடுத்துக்கொள்கின்ற முயற்சிகளையும் நான் பாராட்டுகிறேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நடத்திச் செல்கின்ற ஆட்சியில், அண்ணா அவர்களின் லட்சியங்களை, கழக லட்சியங்களை எல்லாம் விடாமல் நடைமுறைப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவைகளை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பாராட்டி, என்னுடைய கன்னிப் பேச்சினை இந்த அளவோடு முடித்துக்கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசிய கன்னிப் பேச்சு ரொம்ப தொடர்புள்ளதாகவும் நன்றாகவும் இருந்தது.

1978 பிப்ரவரி 25]

திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி படையாட்சி: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழகத்தின் 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதிலே சில அம்சங்களை வரவேற்று, என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்துக் கொள்ள முற்படுகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே உள்ள அடிப்படைக் கொள்கை, கிராமப்புற மேம்பாடு என்று இருக்கிறது. உண்மையிலேயே நான் அதை வரவேற்கிறேன். இதுவரையில் கிராமப்புறங்கள் எந்தக் காரணத்தினாலேயோ புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தன. இப்போது இந்த அரசு அதை முழுக்க முழுக்க கவனத்தில் கொண்டிருக்கிறது. கிராமப்புறங்களை நாம் வளமுதச் செய்ய வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் முன்னேற்றம் என்பது பொதுவான வசதிகளைச் செய்வது என்பது மட்டுமல்ல, கிராம மக்களுடைய வாழ்க்கை நிலைமைகளை உயர்த்த வேண்டும் என்பதுதான். அந்த மக்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய குறிக்கோள். பொதுவாக அனுதாப வார்த்தைகள் இந்த பட்ஜெட் உரையிலே இருக்கின்றன. ஆனால் கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற அந்த மக்களுடைய வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்துவது எந்தெந்த வழியில் என்ற விவரம் அறிக்கையில் திட்டம். இத்துடன் இணைத்துள்ள அறிக்கைகளில் இருக்கின்றதோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. அவர்களின் வாழ்க்கை நிலை உயர இன்னின்ன துறைகளின் கீழ் உதவி செய்வோம், இவ்வளவு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லவில்லை. பொதுவாக அரசுக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. கொள்கை அளவிலே அதை நான் வரவேற்கிறேன். உண்மையிலேயே அரசுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை இருக்கிறது. கிராம மக்கள் முன்னேற்றத்தில் இந்த அரசு முழு கவனம் செலுத்துவதை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். அவைகளைத் தொடர்ந்து உடனடியாகச் செயல்படுத்துவதற்கு முற்பட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை, வேண்டுகோள். அறிக்கையில் அறிவிக்கப்பட்டதாலேயே அவைகள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டதாகாது. அவைகளைச் செயல்படுத்த வேண்டும். கிராம மக்களுக்குரிய மேம்பாடுகள், மின்சார வசதி அளிப்பது, குடிநீர் வசதி அளிப்பது, ரோடு வசதிகளை ஏற்படுத்துவது, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளை, உதவிகளைச் செய்து கொடுப்பது மட்டும் போதாது. கிராமத்திலே துள்ளுள்ள நிலைமையிலே, விவசாயிகளுக்கு விவசாயத் துறையிலே என்னென்ன வசதிகள், உதவிகள் கொடுக்க வேண்டுமோ, பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் கொடுக்க வேண்டும். கிராமத்தில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு உயர்வு கிடைக்க நாம் முயற்சிக்க வேண்டும். என்னுடைய கருத்து மின்சாரம் கொடுத்து விட்டோம், ரோடுகள் போட்டுவிட்டோம்,

[திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி பட்டயாச்சி]

[1978 பிப்ரவரி 26]

குடிநீர் வசதி செய்து கொடுத்துவிட்டோம் என்று மட்டும் இலொமல், உண்மையிலேயே அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போதெல்லாம் அதிகமாக கிராமப்புறங்களிலேயும், பொதுவாக மற்ற இடங்களிலும்கூட வேலை வாய்ப்புக்கள் குறைந்திருக்கின்றன. கிராமங்களில் ரோடு வேலைகள் அதிகமாக நடக்க வேண்டும். எங்கு பார்த்தாலும், அப்படிப்பட்ட வேலைகள் நடந்துகொண்டிருந்தன. அது பெரிய ஹைவேஸ் வேலையாக இருந்தாலும், நேஷனல் ஹைவேஸ் வேலையாக இருந்தாலும் சரி, மாநில ரோடு வேலையாக இருந்தாலும் சரி, அது நல்ல முறையிலே செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. அதனால் அந்தந்தப் பகுதி கிராம மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கள் இருந்தன. அந்தந்தப் பகுதி மக்கள் அவைகளிலே ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தந்த கிராமப்புற மக்களுக்கு விவசாயத் தொழில் மட்டுமல்லாமல், இந்த மாதிரித் தொழில்களிலே அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கள் இருந்தன. இப்போது அந்த வேலைகள் எல்லாம் குறைவாக இருக்கின்றன. அது நிதி நிலை காரணமாகவோ என்னவோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. வருகின்ற மாநிலத்தினுடைய நிதியில் பாதிப் பணம் நிர்வாகச் செலவுக்கே செலவிடப்படுகின்றது என்று சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதைக் கேட்கும்போது கொஞ்சம் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. நிர்வாகச் செலவாகவே பாதிப் பணம் போய்விட்டால் 41.2 கோடி மக்களுக்கு என்ன செலவு செய்ய முடியும், இன்றைய ஆட்சி திட்டங்களை நிறைவேற்ற என்ன செய்ய முடியும் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதைப் பார்க்கும்போது, நமக்குக் கொஞ்சம் வேதனையாகத்தான் இருக்கிறது. அரசு ஊழியர்கள் எல்லாம் சம்பள உயர்வு வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்கின்றார்கள். அதைப் பார்க்கும்போது, நமக்கும் அதிர்ச்சியாக இருக்கிறது. மீதம் இருக்கக்கூடிய பணத்தையும் நிர்வாகச் செலவுக்கே பயன்படுத்துகின்ற நிற்பந்தத்திற்கு உள்ளாகின்ற நிலைமைகள் ஏற்படுவதைப் பார்க்கிறோம். சில இடங்களில் ரோடு வசதிகள் இல்லை. ஆனால் வசூலாகின்ற வரிப்பணம் நிர்வாகச் செலவுக்கு ஆகின்றது. மதுவிலக்கைக் கவனிக்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதிலே திட்டவாட்டமான திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். இவ்வளவு பணம்தான் வருவாய் வருகிறது. இவ்வளவு பணம்தான் நிர்வாகத்திற்கு என்று செலவு செய்ய வேண்டும் என்று இருக்க வேண்டும். இவ்வளவு பணம்தான் பொதுமக்களுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று திட்டமிட வேண்டும். ஊழியர்கள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். நிர்வாகத் துறையிலே இன்றைக்கு பாதி வரிப்பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது

1978 பிப்ரவரி 25] [திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி பட்டையாச்சி]

அதாவது போதாது என்கின்ற நிலையும் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. வரி கிடைக்கின்ற நிலைமைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து அதற்காக வாய்ப்பு வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்குப் போதிய உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல் கிறார்கள். விவசாயத்திற்கு நீர்ப்பாசன வசதி முதலில் வேண்டும். நீர்ப் பாசன வசதி செய்துகொடுக்க ஆறுகள், ஏரிகள், குளங்கள், கிணறுகள், பம்பு செட்டுகள், போரிங் செட்டுகள் எல்லாம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான வசதிகளையும், சாலைகளையும் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளை ஒரு தனிப்பட்ட சேஷனுக்கு கருதி உதவி செய்வது என்பது மட்டும்ல்ல. அவர்கள் ஒரு நேஷனல் சேக்ஷன். அவர்கள் நாட்டின் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டுக்கொண் டிருப்பவர்கள். அவர்களுக்குச் செய்வது நாட்டின் வளர்ச்சிக்காகச் செய்வது என்பதான் சொல்ல வேண்டும். அதிலே ஒரு கருத்து வேறுபாடும் காண ருடியாது.

இப்போது ஒரு புதிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு திரிப்பந்தமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நிலத்தடி நீர் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்கின்றார்கள். அத்துடன் அத்தனைக்கும் பம்பு செட்டுகள் வழங்குவதற்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்கு முடியவில்லை என்று கூட சொல்கின்றார்கள். இதைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். இந்த அறிக்கையிலே 35 ஆயிரம் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்க முயற்சி செய்து கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அதற்கு மின் சக்திக் குறைவு காரணம் என்று முக்கிய மாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் நிலத்தடி தண்ணீர் மட்டம் கிழே போயிருக் கின்றது என்று சொல்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நாம் ஒரு திட்டவட்டமான முடிவு எடுக்க வேண்டும். இவைகளைச் செயல்படுத்த எவ்வளவு ஆண்டுகள் ஆகும் என்று பார்க்க வேண்டும். 30 ஆண்டுக் காலம் சென்றால் அப்புறம் தண்ணீரே கிடைக்காது என்றும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத் திற்காக இருக்கின்ற கிணறுகள்கூட பயன்படாத நிலைமைகள் இருக்கும் என்று கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் நாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்க வேண்டும். இந்த நிலைமைகளைச் சமாளிப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி படையாச்சி] [1978 பிப்ரவரி 25]

தமிழகத்திலே இப்போது 41½ கோடி மக்கள் இருக்கின்றார்கள். இன்னும் 30 ஆண்டுக் காலத்திலே இரண்டு மடங்காக உயர்ந்துவிடும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்போது இந்தத் தேவைக்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அதைச் சமாளிப்பதற்கு சீரியஸாகச் செயல்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 11-50)

தமிழ்நாட்டில் ஆற்று நீரைப் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தி விட்டோமென்று நிதி நிலை அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். எல்லா ஆறுகளிலும் அணைகளைக் கட்டியாகிவிட்டது. இந்த வருஷம் அதிகமான மழை பெய்ததால் சிரமம் தெரியாமல் இருக்கிறது. ஆனால் நமக்கு நிரந்தரமாக நீர் அண்டை மாநிலத்திலிருந்து வாட வேண்டியிருக்கிறது. பெண்ணையாற்றுக்கு மைசூரிலிருந்து தண்ணீர் வர வேண்டும். காவிரி ஆற்றுக்கு மைசூரிலிருந்து தண்ணீர் வர வேண்டும். இப்படி பல ஆறுகள் இருக்கின்றன. கோள மாநிலத்திலிருந்து நமக்குத் தண்ணீர் வர வேண்டும். காவிரி நதி நீர்பற்றி 1974 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் தண்ணீர் தர மறுக்கிறார்கள்; அந்தத் தண்ணீரைத் தடுக்கிறார்கள். மேலும் மேலும் அணைகளைக் கட்டுகிறார்கள். இப்படியே நான்கு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது. இன்னும் எந்தவித முடிவும் வரவில்லை. ஏற்கனவே நாம் அனுபவித்து வந்த நீரைக் கொடுத்தால் போதும்; மேற்கொண்டு நீர் வேண்டாம்; மேலும் நிலப்பரப்பைப் பெருக்கவில்லை என்று சொல்வியும் அவர்கள் கேட்கவில்லை. மேலும் மேலும் பல திட்டங்களைப் போடுகிறார்கள். இதனால் கஷ்டமான, நிர்ப்பந்தமான நிலைமைக்கு நாம் ஆளாகிவிடுவோம். இப்போது காவிரி நதி நீர் பற்றிப் பேசுவதே கானோம். கோளாவில் ஓடுகிற நதிகளின் தண்ணீரையெல்லாம் இங்கே திருப்பினிடப் போகிறோமென்று சொல்கிறார்கள். காவிரி பற்றி நான்கு வருஷங்களாகப் பேசி ஒன்றும் கானோம். தண்ணீர், நதி எல்லாம் அரசியலில் கலந்துகொள்கின்றன. அந்தந்த மாநிலத்தில் அரசியல் ஆதாயத்திற்காகவும், அரசியல் லாபத்திற்காகவும் இந்தப் பிரச்சினைகளை வைத்துக்கொண்டு, எப்படி அந்த மாநிலத்திற்குத் தண்ணீர் போகுமென்று பேசக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே இந்தப் பிரச்சினைகள் இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகளுக்குத் தள்ளி வைக்கப்படுமோ என்ற பயம் ஏற்படுகிறது. காவிரியில் நமக்கு வர வேண்டிய தண்ணீரே வந்து சேரவில்லை. தொடர்ந்து பேச வேண்டியிருக்கிறது. பேசிப் பேசிப் பல ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டால், அதனால் இந்த மாநிலத்திற்குத்தான் பாதகம் பெரிதாக இருக்குமென்பதை இந்த அரசு கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 25] [திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி படையாச்சி]

(மாற்றுத் தலைவர் திருமதி சத்தியவாணி முத்து தலைமை)

குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தை நான் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். பெண்ணையாற்றில் சாத்தனார் அணைக்கட்டு இருக்கிறது. அங்கிருந்து நீர்ப் பாசன வசதி பெறும் நிலங்களின் பரப்பளவைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டாம். கெடிலம் என்ற ஆறு பக்கத்தில் ஓடி வருகிறது. அதன் மூலம் பல ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி கிடைத்து வந்தது. இப்போது மழை பெய்தால்கூட, அந்த ஆற்றில் தண்ணீர் வருவதில்லை. அந்த அளவுக்கு மேட்டிருக்கிறது. நல்ல மழை பெய்தால், 10 நாட்களுக்குத் தண்ணீர் அந்த ஆற்றில் வரும். பெண்ணையாற்றுக்கும், கெடிலம் ஆற்றுக்கும் குறுக்கே மலட்டாறு என்ற ஆறு இருக்கிறது. நான் நிரந்தரமாகத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. எப்போதாவது கஷ்டம் வரும்போது கொஞ்சம் தண்ணீர் மலட்டாற்றில் விட்டால், அதன் மூலம் கெடிலம் ஆற்று ஓரங்களிலுள்ள பம்புசெட்டுகள் மூலம் தண்ணீர் இறைக்க முடியும். ஆடு, மாடுகள் தண்ணீர் குடிக்க வசதி ஏற்படும். இதை இந்த அரசு கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழில் துறைபற்றிச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 10,000 சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்கப் போகிறோமென்று சொல்லுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு, குறிப்பாக கிராம மக்களுக்கு எப்படியாவது வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்பட வேண்டும். கிராமப் புறங்களிலே ஆண்டு முழுவதும் வேலையில்லாத காரணத்தால், அங்கே வசிக்கும் ஏழை மக்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன என்று கூறப்படுகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேண்டுமானால் அப்படி வேலையில்லாமல் இருக்கலாம். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு வேலை எப்போதும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. வருஷம் பூராவும் வேலை இருக்கிறது. எனவே தொழில்களை அங்கே அமைக்கும்போது, விவசாயத்திற்குப் பாதகம் இல்லாமல், விவசாயம் சீர் கெடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தத் தொழில்கள் அங்குள்ளவர்களுக்கு எந்தெந்த வகையில் பயன்படுமென்பதை எல்லாம் சிந்தித்து, செயல்பட வேண்டும். இப்போது மாநிலத்தில் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டுள்ளன. அவற்றுக்கு மூலப் பொருள்கள் இல்லை, நிதியில்லை, மார்க்கெட் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். தேவையில்லாமல் ஆரம்பித்துவிட்டதால், சிறுசிறு தொழில்கள் மூடப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப் படுகிறேன்.

[திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி பட்டையாச்சி] [1978 பிப்ரவரி 25]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராமசாமி பட்டையாச்சி: மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் இரண்டுதான் என்றும், அதனால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் 216 பேர்கள் தான் என்றும் உறுப்பினரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி பட்டையாச்சி: கிண்டி தொழிற் பேட்டையில் எத்தனையோ சிறு தொழிற்சாலைகள் சாத்தப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆணி செய்பவை, தகர டப்பா செய்பவை போன்ற சிறு தொழிற்சாலைகள் சாத்தப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அரசாங்கத்திடமிருந்து பணத்தைப் பெற்று, தொழிற்சாலைகள் நடத்தப்படுகின்றன. ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பணத்தை கடனாகக் கொடுத்தும், பல தொழில்கள் அரைகுறையாக இருக்கின்றன. ஆறு லட்சம் ரூபாயைக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள் ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்க. இரண்டு லட்சம் ரூபாயைக் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் கொடுத்த ஆறு லட்சம் ரூபாயும் முடங்கிக் கிடக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் தீர்க்க தரிசனத்தோடு செய்ய வேண்டும். பொது மக்களுடைய பணம் அது. அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, நல்ல முறையில் அது பயன்படவில்லை என்றால், பொது மக்களுக்குத்தான் நஷ்டம். எனவே தீர்க்க தரிசனத்தோடு திட்டங்களைப் போட்டு, நடத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்யாததால் ஏற்பட்ட விபரீதம்தான் இது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே இனிமேலாவது இதையெல்லாம் தவிர்த்து, நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்துவிட்ட பிறகு, அது இல்லை, இது இல்லை என்று சொல்லலாம். கடலூரில் ஒரு உரத் தொழிற்சாலை இருந்தது. அதை எதற்காகவோ மூடிவிட்டார்கள். அதுபற்றி அந்த ஆலையின் உரிமையாளரைக்கூடக் கேட்டேன். திரு. முத்தையா அவர்கள்தான் அதன் உரிமையாளர். அவர் பேக்ரிக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் இல்லை, பணமும் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அத்தோடு, அரசாங்கத்திடம் கேட்டிருக்கிறோம், விரைவில் கிடைக்குமென்று நினைக்கிறேன். இன்னும் சில மாதங்களில் தொடர்ந்து நடக்குமென்றும் நம்பிக்கை தெரிவித்தார்கள். குறிப்பாக விவசாயத்திற்கு உரம் ரொம்ப ரொம்ப அவசியம். அது இன்றைக்குப் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. மிகவும் அதிகத் தேவையாக இருக்கிறது. ஆனால் அந்த உரத் தொழிற்சாலை எந்தக் காரணத்தாலோ மூடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலெல்லாம் அரசாங்கம் தலையிட்டு, என்ன காரணத்தினால் மூடிவிட்டார்கள், என்ன தேவை என்று கேட்டு, ஆவன செய்ய வேண்டும். உரம் விவசாயத்திற்குத் தேவைப்படுகிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட விஷயங்களையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 25]

நூறு கோடி ரூபாய் செலவில் காகித ஆலையொன்றை தமிழ்நாட்டில் ஏற்படுத்தப் போகிறோமென்று நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். மேலும் அந்தக் காகித ஆலையை ஆரம்பிக்க தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இடமிருக்கிறதென்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அங்கே கள்ளக்குறிச்சியில் மூங்கில் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தில் ஏழு, எட்டு கரும்பு ஆலைகள் இருக்கின்றன. அதனால் கரும்புச் சக்கை அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. இன்னும் இரண்டு ஆலைகளை ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே அந்தத் தொழிற்சாலையை தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்த வாய்ப்புகளும், வசதிகளும் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அங்கே மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. வேறு ஊர்களிலிருந்து மூலப் பொருள்கள் வர வேண்டுமென்று இல்லாமல், அங்கேயே அத்தனை மூலப் பொருள்களும் கிடைக்கின்றன. அந்த மூலப்பொருள்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, அந்தப் பெரிய தொழிற்சாலையைத் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

சென்ற இரண்டு நிதியறிக்கைகளிலேகூட, கடலூரில் நான்கு கோடி ரூபாய் அளவில் மருந்துகளை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று அறிவித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு 160 கோடி ரூபாயில் ஒரு உரத் தொழிற்சாலையை, கடலூரில் ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று அறிவித்தார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. அரசின் வாயிலாக வருகின்ற அறிவிப்புகள் எல்லாம் எப்படியோ மறைந்து போகின்றன. ஒரு திட்டத்தை எதற்காக அறிவிக்கிறோம்? சொல்லுவதை நிறைவேற்ற வேண்டாமா? அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் என்னவாயிற்று என்று மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, அவற்றைச் செயல்படுத்துவதற்கு இன்று பொறுப்பில் இருக்கிற அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, சுற்றுலாத் துறையில் அபிவிருத்தி செய்வதுபற்றி இந்த பட்ஜெட்டிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது. முன்னால் பேசிய நண்பர் திரு. பாலகுருசாமி அவர்கள்கூட பிச்சாவரம் பகுதியைக்கூட சுற்றுலா இடமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதை இந்த அரசு செய்ய முற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி பட்டையாச்சி]

[1978 பிப்ரவரி 26]

அதை வரவேற்கிறேன். பிச்சாவரத்தில் ஒரு அரசர் இருந்திருக்கிறார். முன் பெல்லாம் சிதம்பரம் கோயிலில் அவருக்குப் பெரிய மரியாதைகள் நடக்கும். அவரும் கோயிலில் சாமிக்குக் கல்யாணம் செய்வார். அந்த அரசரை படிக்கட்டிலே உட்கார வைத்து சாமிக்கு அபிஷேகம் செய்து அவருக்கும் மரியாதை செய்வார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட குடும்பம் இன்று எங்கேயோ உள்ள ஒரு சிறு கிராமத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களை ஊரை விட்டே தூத்தியிருக்கிறார்கள். எதற்காகத் தூத்தியிருக்கிறார்கள் என்றால், அவர் தர வேண்டிய ஒரு இலட்சம் ரூபாய் கடனுக்காக அந்த ஊரைச் சேர்ந்த பிள்ளை அவர்களும், இராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியார் அவர்களும் சேர்ந்து விரட்டியனுப்பியிருக்கிறார்கள். இராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியார் ஒரு பெரும் பணக்காரர். அவருக்கு இந்தத் தொகை அவ்வளவு பெரியதல்ல. அந்த அரசருக்குச் சொந்தமான நான்கு ஏக்கர் நிலம், அத்தனையும்

திரு. இரத்தின பாலகுருசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1,500 ஏக்கர் நிலமும், அதைச் சுற்றியுள்ள பங்களாக்களும் 1,86,000 ரூபாய்க்கு ஏலத்திற்கு எடுக்கப்பட்டன. இப்போது அது செட்டியார் அவர்களின் பொறுப்பில் இருக்கிறது. ஒரு இலட்சம் ரூபாய் கடனுக்காக அனாவசியமாக எல்லா வற்றையும் ஏலத்தில் போட்டுவிட்டார்கள்.

திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி பட்டையாச்சி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சரியாகக் கணக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆக அப்படி அவர்களுடைய சொத்துக்கள் பூராவையும், ஏலத்திற்கு விட்டு ரிசர்வ் போலீசை வைத்து அவர்களை மிரட்டி ஊரை விட்டே தூத்தியிருக்கிறார்கள். அவருடைய உறவினர்கள், சந்ததியினர், பரம்பரையினர் ஆகியவர்கள் எல்லாம் ஊரை விட்டே போய் குத்தாலத்திற்குப் பக்கத்திலே ஒரு சிறிய கிராமத்திலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற வாரம்கூட அவர்களுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பையன் ஒருவனைப் பார்த்தேன். அவன் பி.ஏ. படித்தவன். என்னைப் பார்த்து அவன் வேலை கேட்கிறான். 'நானே வேலையில்லாமல் உட்கார்ந்திருக்கிறேன், நான் எப்படி உதவுவது? இருந்தாலும் கொஞ்சம் விசாரித்துப் பார்க்கிறேன்' என்று சொன்னேன். அவர்களுடைய நிலையைப் பார்க்கும் போது, மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. அவர்கள் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய நிலையைக் கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்து அந்தக் குடும்பத்தினருக்கு ஏதாவது உதவி தர முடியுமா, பாதுகாப்பு அளிக்க முடியுமா என்று யோசிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 25] [திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி படையாச்சி]

பிற்பட்டோர், தாழ்த்தப்பட்டோர் ஆகியோர் நலனுக்காக 25 கோடி ரூபாய் என்று பொதுவாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். முன்பு கூடச் சொல்லியிருக்கிறேன். பின்தங்கியோர் நலனுக்காக என்று ஒரு தனி அமைச்சர் இருக்க வேண்டுமென்று. அப்படி இல்லாமல், தாழ்த்தப்பட்டோர் நலனையும், பிற்பட்டோர் நலனையும் சேர்த்துப் பார்த்தால், நல்லபடியாகச் செயல்பட முடியாது என்று நினைத்துத்தான் அப்படிச் சொன்னேன். இதைப்பற்றிச் சட்ட சபையில்கூட பேசினார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். அதைத்தான் நானும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தனியாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அவர்கள் மீது நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்லவில்லை. இரண்டையும் கவனித்தால் சரியாக கவனத்தைச் செலுத்த முடியாது. இது ஒரு மூன்று கோடி மக்களுடைய பிரச்சினை. அதிக எண்ணிக்கையில் உள்ளவர்கள் பிற்பட்ட மக்கள்தான். காலையில் பேசும்போதுகூட, 169 பகுதிகள் இதில் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அது சூறித்து சட்டநாளை குழுப் பரிந்துரைகளைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆகவே இது ஒரு முக்கியமான, மிக அவசியமான பிரச்சினை. இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஒதுக்கப்பட்ட ரூபாய் 25 கோடியிலே எவ்வளவு பிற்பட்ட மக்களுக்காகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று விவரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது, பிற்பட்டவர்களுக்கு எவ்வளவு தொகை, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்படுகிறது என்று கூறுவார்களா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஏற்கெனவே ஒரு அரசாங்கத்தில் அமைச்சராகப் பணியாற்றியவர். அவர் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் பின்தங்கிய மக்களுக்காக ஒரு அமைச்சரைப் போடுவதற்கு அந்த அமைச்சரவையில் வாதாடினார்களா? அதற்காக அவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி என்ன என்பதைக் கேட்கிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி படையாச்சி : பிறவியில் இருந்தே சொல்லி வந்தவன் நான். வன்னியர்களை மிகவும் பின்தங்கியோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று 1941 ஆம் வருஷத்திலிருந்து சொல்லி வந்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : வன்னியர்கள், மிகவும் பின்தங்கியோர் பட்டியலில் இடம்பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[1978 பிப்ரவரி 25]

திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி படையாச்சி: எப்போது அந்த உத்தரவு வந்தது?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: முதலில் இருந்தே அமுலில் இருக்கிறது.

திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி படையாச்சி: நான் பிரதமரிடத்தில் நேரில் ஒரு மகஜரைக் கொடுத்தேன். அதில், தமிழ்நாட்டில் வன்னியர்கள் பெருவாரியாக இருக்கிறார்கள். மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பொருளாதாரத் துறையில் இல்லாவிட்டாலும், கல்வித் துறையிலும், உத்தியோகத் துறையிலும் அதிகமாக முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தேன். வேலைவாய்ப்புத் துறையிலும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தேன். திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களிடமும் மகஜர் கொடுத்தோம். கவர்னர் அவர்களிடமும் மகஜர் கொடுத்தோம். அதுதான் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு இன்றைக்கு வந்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கவர்னர் திரு. சுகாதியா அவர்களிடமும் சந்தித்துச் சொன்னோம். அதைப்பற்றிய விவரங்களைக் கேட்டிருக்கிறேன், அது வந்ததும் செய்கிறேன் என்று அவரும் சொன்னார். அந்தக் குறிப்புகளிலே வன்னியர் மாத்திரம் இல்லாமல் இன்னும் 39 சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களையும் மிகப் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கப் பரிசீலனை செய்து வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அட்வகேட் ஜெனரலிடம் அந்தக் குறிப்புகளை அனுப்பி அபிப்பிராயம் கேட்கப்பட்டது. அவரும் அதை ஆதரித்து ஆந்திராவிலே இந்தப் பிரிவுகளைப் பிரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றும், சட்ட ரீதியாக அப்படிக் கொடுப்பதில் தடையில்லை என்றும் அறிக்கை அளித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். உறுப்பினர் அவர்கள் விவரம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று தான் சொல்கிறேன். அவர்கள் குறிப்பிட்ட 39 ஜாதிகள் மிகப் பின்தங்கிய வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டு, அவர்களுக்குரிய சலுகை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி படையாச்சி: இதுவரை எனக்குத் தெரிந்திராத இந்தத் தகவலைச் சொல்லியதற்காக அமைச்சருக்கு நன்றி. என்னுடைய நீண்டநாள் கோரிக்கை நிறைவேறியிருக்கிறது. அதற்காக அமைச்சருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1978 அக்டோபர் 26] [திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி படைபாச்சி]

இந்த அரசு கடந்த எட்டு மாதங்களில் பல போராட்டங்களையும், கிளர்ச்சிகளையும், எழுச்சிகளையும், வேலை நிறுத்தங்களையும் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. அவற்றையெல்லாம் எப்படியோ சந்தித்தார்கள். இன்னும் சந்தித்துக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அதில் ஓரளவுக்கு வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று கூட நான் சொல்ல முடியும். அவ்வளவு பொறுமையாக நிதானமாக இன்றைக்கு அரசை நடத்திச் செல்கிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பஞ்சாயத்து, நகராட்சித் தேர்தல்களை என்னென்னவோ காரணங்களைச் சொல்லித் தள்ளி வைத்திருக்கிறார்கள். காற்று வந்தது, மழை வந்தது, வெள்ளம் வந்தது, அடியோடு அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இதைவிட அதிகமாக பத்தாயிரம் பேர் உயிரிழந்துபோன ஆந்திராவில் புயலும் வெள்ளமும் வந்த இடத்தில்தான் இப்போது சட்ட சபைத் தேர்தல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசிற்கு மாத்திரம் நான் சொல்லவில்லை. பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் பஞ்சாயத்து, முனிசிபாலிட்டி தேர்தல் என்றால், அதைத் தள்ளி வைத்துவிடுவதிலே கண்ணாக இருக்கிறார்கள். இப்போது முன்னப்போல இல்லை. நிறைய கட்சிகள் இருக்கின்றன. ஓட்டர் விஸ்ட் தயாரிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு அவ்வளவு அதிக காலம் தேவைப்படுவது. வேண்டுமென்றால் உடனே கூட தயாரிக்கச் செய்வோம். பஞ்சாயத்து, முனிசிபாலிட்டி தேர்தல் வசாமலிருப்பது என் போன்றவர்களுக்கும் திரு. தீக்ஷிதர் போன்றவர்களுக்கும் பெரிய தடையாக இருக்கிறது. ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் தங்களுக்கு மெஜாரிட்டி வருமா, இந்த டவுனில் அந்தக் கிராமத்தைச் சேர்க்கலாமா, இதைத் தள்ளலாமா என்று யோசிக்கிறார்கள். ஆட்சியில் இருக்கிறவர்கள் ஓட்டர் விஸ்ட் வேண்டுமென்றால், சீக்கிரமாகப் பெற முடியும். அதையும் சீக்கிரம் பெற்று, தேர்தலை உடனடியாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வாசிலேறு நான் கூறிய சிலபல கோரிக்கைகளைக் கேட்டு அரசு செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனது நீண்டகாலக் கோரிக்கையாக இருந்த மிகப் பின்தங்கியோர் பட்டியலில் சில சமூகத்தினரைச் சேர்க்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்ததற்காக மீண்டும் நன்றி தெரிவித்து அமருகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1978-79 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையில் கலந்துகொண்டு சில கருத்துக்கள் கூற வாய்ப்புக் கிடைத்தமை குறித்து நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிதி ஆண்டில் அடிப்படைக் கொள்கையாக வேலை வாய்ப்பை அதிகரிக்க வேண்டுமென்றும், வறுமையைப் போக்க வேண்டு

[திரு. பி. ஆர். நாமஸ்]

[1978 பிப்ரவரி 25]

மென்றும், மூன்றாவதாக சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்தில் உள்ள மக்களை பேம்படுத்த வேண்டுமென்றும் கூறியிருப்பதைக் கண்டு இந்த அறிக்கையை மனதார வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்த மூன்று குறிக்கோள்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து இருக்கிற நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். இவை இந்த குறிப்பிட்ட ஆண்டிலே வெற்றி அடையுமா அடையாதா என்ற பெரும் ஐயப்பாடு உண்டாகிறது. காரணம் என்னவென்றால், வேலை வாய்ப்பு என்று எடுத்தவுடனே நம்முடைய மாநிலத்தில் எத்தனையோ படித்துப் பட்டம் பெற்ற மக்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். சிறப்புக் கலைத் திறன் அடைந்த மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடையெல்லாம் இந்த ஓராண்டிலே வேலையில் அமர்த்துவது என்றால், எத்தனை ஆயிரம் கோடி பணம் ஒதுக்க வேண்டுமோ என்ற ஐயப்பாடு இருந்தாலும்கூட, ஒரு புதிய திருப்பம், ஒரு புதிய மாற்றம் என்ற வகையில் கிராமப் புற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்தல், வறுமையை ஒழித்தல் என்ற தலைப்பில் திட்டம் தீட்டியதற்காக இதை நன்றி கூறி வரவேற்கிறேன். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூபாய் 34.05 பற்றாக்குறை என்றும், அது குறைக்கப்பட்டு ரூபாய் 24.5 கோடியாக ஆவதாகவும், கூடுதலாக ரூபாய் 9.55 கோடி மட்டும் வரியாக விதிக்க இருப்பதாகவும் கூறியிருப்பது நல்ல ஒரு அம்சமாகக் காணப்படுகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஏழாவது நிதிக்குழு சென்னை வந்திருந்த காலத்தில், நம்முடைய மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் அவர்களும் நிதி அமைச்சரும் எனைய அலுவலர்களும் அந்தக் குழுவைச் சந்தித்து, நம்முடைய மாநிலத்தின் நிர்வாகத் திட்டங்கள் சிறப்புற நடைபெற, பொறுப்புகளையும் கடமைகளையும் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றத் தேவையான நிதியை ஒதுக்க வற்புறுத்திக் கூறியதோடுகூட, நம்முடைய மாநிலத்தில் மதுவிலக்கை அமுலாக்குவதால் ஏற்படுகிற இழப்பையும், அக் விலை ஏற்றத்தால் அளிக்க வேண்டிய அகவிலைக் கூடுதல் படி குறித்தும், புயல் நிவாரணத்தினால் ஏற்பட்ட சிரமங்களையும் சுட்டிக் காட்டியதோடு, புயல் வெள்ள நிவாரணத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் நிதி திட்டம்தீர்ப்பீட்டில் கழிக்கப்படக் கூடாது என்ற கோரிக்கையும் மத்திய நிதிக் குழுவின் முன்னால் வைக்கப்பட்டு, அவர்களும் இவற்றை அனுதாபத்துடன் கவனிப்போம் என்று கூறிய வகையில், நம்முடைய அமைச்சர்கள் ஆற்றிய பணியைப் பாராட்டி, இந்த அறிக்கை வந்திருப்பதை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் ஒன்றை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். பல மாநிலங்களில் பல காலங்களில் இயற்கையின் சிற்றத்தால் அழிவுகளும் சேதங்களும் தோன்றிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலத்தில் சமீபத்தில் புயல் வெள்ளத்தால் பெருந்த சேதம் ஏற்பட்டதையும் மாநில அரசு தன்னம்பிக்கையுடன் துணிவுடன் அதைச் சீரமைத்ததையும் பார்த்தோம். அதே நேரத்தில் பிற மாநிலங்களில், பிற நாடுகளில் பூதம்பம்

1978 பிப்ரவரி 26]

[திரு. பி. ஆர். தாமஸ்]

ஏற்படுவதையும், எரி மலை குமுறுவதையும், புயல் வெள்ளம் ஏற்படுவதையும் பல காலகட்டங்களில் கேள்விப்பட்டு வருகிறோம். நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட இந்தப் புயல் வெள்ளச் சேதங்கள் இந்த ஆண்டோடு தீர்ந்துவிட்டன என்றே, இனி நிகழாது என்றே நாம் கூறுவோமானால், அது நல்ல திட்டமாக இருக்காது. நாம் அப்போது பெருந்த ஏமாற்றத்திற்கு ஆளாவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தின் சரித்திரத்தைத் திருப்பிப் பார்க்கும்போது, சில ஆண்டுகளில் இத்தகைய புயல் வெள்ளச் சேதங்கள் இருந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். நம்முடைய மாநிலம் மட்டுமல்ல, தென் மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் நாம் மூன்று கடல்களால் சூழப்பட்டிருக்கிறோம். இந்து மகாசமுத்திரம், அரபிக் கடல், வங்கக் கடல் மூன்றும் இருக்கின்றன. இவை மூன்றும் காற்று அழுத்தம் உடைய கடல்களாக இருக்கின்றன. அடுத்த ஆண்டில் கூட இத்தகைய புயல் சின்னம் உருவாகி, அதனால் பாதிப்பும் இழப்பும் ஏற்படலாம். அதற்குக் காரணம் கடலின் தன்மை பிற நாடுகளில் கூட இத்தகைய நிலை ஏற்பட்டது. மேற்கிந்தியத் தீவுகளில் ஃப்ளாரிடா என்றும் மெக்சிகோ, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் புயலை ஹரிகேன் என்றும் அழைக்கிறார்கள். ஜப்பானில், சீனாவில் டைபூன் என்கிறார்கள். ஃபிலிப்பைன்ஸில் லகாயில் என்று அழைக்கிறார்கள்.

THIRU G. SWAMINATHAN: What is the difference between all those things?

THIRU P. R. THOMAS: I feel that those people coin those words according to their own reasoning.

பிற நாடுகளில் இந்தப் புயல் சின்னங்களை முன்கூட்டியே எப்படி அறிகிறார்கள், எத்தகைய தடுப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறார்கள், அதற்கு எப்படிப்பட்ட முறைகளைக் கையாளுகிறார்கள், எப்படி அந்த நிபுணர்கள் அந்தப் பணியில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதையும் கண்டறிய நம்முடைய மாநில அரசு கடமைப்

முற்பகல் 12.20

பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த முறையில், ஆண்டு தோறும் புயலாலும் பெருவெள்ளம் அல்லது வறட்சியாலும் பாதிக்கப்படும்போதெல்லாம், நாம் மத்திய அரசினர் அனுசி நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். அவர்களும் மாநில அரசினரீது கொண்டுள்ள அனுதாபத்தின் காரணமாகவோ, மாநில அரசினரீது கொண்டுள்ள அக்கறை காரணமாகவோ நிதி உதவி என்று கொடுக்கும்போது, இந்த முறையில் ஒரு சிறந்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றே நான் விரும்புகிறேன். நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம், இயற்கைச் சீற்றத்தினால் ஏற்படும் சேதங்களைச் சமாளிக்கும் செலவு முழு

[திரு. டி. ஆர். தாமஸ்]

[1978 பிப்ரவரி 26]

வகையுமே மத்திய அரசுதான் ஏற்க வேண்டும் என்ற முறையில், தென் மாநிலங்களிலுள்ள அரசுகள் அனைத்தும் ஒன்றுபட்டு மத்திய அரசினை வற்புறுத்த வேண்டும், தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நமக்கு வரும் தொல்லைகள் எல்லாம் தென்பகுதி, கிழக்குப் பகுதிகளிலிருந்துதான் வருகின்றன. காரணம் நமக்கு அங்கே பாதுகாப்பு இல்லை. எனவே நாம் அந்தப் பகுதிகளில் அடிக்கடி பாதிக்கப்படுகிறோம். எனவே இது விஷயத்தில் மத்திய அரசிடமிருந்து இதற்கான தொகைகளைப் பெறுவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, நிதி நிலை அறிக்கையில் நமது மாநிலத்தின் பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்த மட்டில், கேரள மாநிலத்திலிருந்து நமது மாநிலத்துக்கு அதிகமான நீரைப் பெறுவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. சென்னை ஆண்டு இதுபற்றி நடந்த விவாதத்தின் போது கூட, பல்வேறு உறுப்பினர்கள் இதை வற்புறுத்திப் பேசி, தென் மாவட்டங்களுக்குக் கூடுதலான நீர்ப்பாசன வசதி பெறுவதன் அவசியம்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். நானும் அதையே வற்புறுத்திப் பேசினேன். கேரள மாநிலத்திலிருந்து பெருமளவில் நதிநீர் வீணாகக் கடலில் போய் விழுகின்றது. அப்படி வீணாகும் நீரை, அங்குள்ள மலைகளைக் குடைந்து அதன் வழியாக தமிழகத்தின் தென் மாவட்டங்களுக்கு உதவிடும் வகையில் திருப்பிவிட்டால், நான்கு தென் மாவட்டங்களிலும் பாசன வசதியை அதிகப்படுத்தலாம் என்ற அடிப்படையில் நமது மாநில அமைச்சர்களும் கேரள மாநில அமைச்சர்களும் கலந்தாலோசித்து, ஒரு நல்ல முடிவிற்கு வரத்தக்க அளவிற்கு முயற்சி செய்திருப்பது பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும். இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமானால், அதன் காரணமாக தமிழகத்தில் தஞ்சை மாவட்டம் தான் நெற்களஞ்சியம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பது மாறி, மதுரை, இராமநாதபுரம், நெல்லை மற்றும் கன்னியாகுமரி மாவட்டங்கள் அனைத்துமே தமிழகத்தின் நெற்களஞ்சியங்கள் என்று வருவதோடு, இதன் காரணமாக கேரள மாநிலத்தின் அனைத்து உணவுத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய முடியும். இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, இத்திட்டமானது துரிதமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டால்தான், அவற்றின் நன்மைகளை நாம் பெற முடியும். எனவே இந்தத் திட்டங்களுக்கான செலவுத் தொகையை மத்திய அரசிடமிருந்தோ அல்லது தேவைப்பட்டால், உலக வங்கியிலிருந்தோ பெற்று மூன்று ஆண்டுக் காலத்திலாவது இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுப்பது வா வேற்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

1978 பிப்ரவரி 26]

[திரு. பி. சூர். தாமஸ்]

மேலும் தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையத்தின் முன்னுலகு பகுதியையும், கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத் திட்டத்தையும் நெல்வேலியில் இரண்டாவது சாங்கத்தை வெட்டுவதன் மூலமாக அங்குள்ள அனல்மின் நிலையத் திட்டத்தையும் துரிதப்படுத்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவது வரவேற்கத்தக்க அம்சங்களாகும். இவற்றைச் சற்று வேகமாகவே செயல்படுத்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சமயத்தில் இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமப்புறங்களில் பாசனத்திற்காக பம்புசெட்டுகளுக்கான மின் இணைப்பு கொடுப்பதைப்பற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நிதி நிலை அறிக்கையின்படி இன்னும் ஏறத்தாழ 35 ஆயிரம் பம்புசெட்டுகளுக்கு இணைப்புகள் வழங்கப்பட இருக்கின்றன என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இணைப்புப் பெற வேண்டுமானால், 1-1-1977-க்குப் பிறகு விண்ணப்பம் செய்கின்றவர்கள் நிலத்தடிநீர் இசைவுச் சான்றிதழ் பெற வேண்டும் என்று இருக்கின்றது. குறிப்பாக இராமநாதபுரம், அருப்புக்கோட்டை பகுதிகளில், புயல் உருவாவதற்கு முன்னால், நில அடி நீர் 900 பூமிட்டுகள் இருந்ததாகச் சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால் 1-1-1977-க்கு முன்பே பல விவசாயிகள் தங்கள் கிணறுகளைத் தோண்டி விட்டிருக்கின்றார்கள். சில இடங்களிலே அப்படித் தோண்டிய கிணறுகள் சில ஒன்றுக்கொன்று மிக அருகிலேயே இருக்கின்றன. ஆனால் நில அடி நீர் இசைவுச் சான்று பெற வேண்டுமானால், ஒன்றுக்கொன்று இடையிலே இவ்வளவு தூரம் இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாட்டை விதித்திருக்கின்றார்கள். அந்த விதிப்படித்தான் சான்றிதழ்கள் பெற வேண்டுமென்றால், இதற்கு முன்னால் தோண்டப்பட்ட கிணறுகளின் நிலை என்னவாகும் என்று யோசிக்க வேண்டும். சுட்டுறவுச் சங்கங்களிலோ அல்லது வேறு விதமாகக் கடன் வாங்கி பம்புசெட்டு போட வேண்டும் என்று நினைப்பவர்களுக்குத்தான் இந்த நிலைமை. பணம் படைத்தவர்கள் ஆயில் பம்புசெட்டுகளை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, நீர் இறைத்துக்கொள்ளுகின்றார்கள். இதையெல்லாம் யோசித்து, பல ஆண்டுகளாகக் காத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இது விஷயத்தில் முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும், துரிதமாக இணைப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி பல ஆண்டுகளாகக் காத்திருப்பவர்களுக்கு இப்போது போடப்பட்டுள்ள விதிமுறைகளோ, வேறு ஏந்தத் தடங்கலோ இல்லாது, சீக்கிரமாக இணைப்புகளைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கிராமப்புற மக்களின் நலன்களை உயர்த்துவதற்கும் அவர்களுடைய வாழ்க்கையும் நகர மக்களுடைய வாழ்க்கையைப் போல அமைந்து, நல்ல தொகு சூழ்நிலை ஏற்படுவதற்கு ஏற்ற வகையில், கிராமப்புறங்களில் பணிபுரியும்

[திரு. பி. ஆர். தாமஸ்]

[1978 பிப்ரவரி 25]

பள்ளி ஆசிரியர்களும் அரசு ஊழியர்களும் மேலும் கிராமச் சுகாதார அலுவலர்களும் கிராமங்களிலேயே குடியேறி வாழ்வதற்கு ஏற்ற முறையில் அங்கேயே அவர்களுக்குக் குடியிருப்புகளைக் கட்டிக்கொடுத்து, அவர்களை அங்கேயே இருக்கும்படி செய்யும் முயற்சியானது நல்லதொரு ஒருங்கிணைந்த முயற்சியாகும். இதன் காரணமாக கிராமங்களிலே கல்வி வசதி, குறிப்பாக முதியோர் கல்வி ஆக்கம் பெறும், நல்ல சுகாதார முறைகளை கிராம மக்கள் கற்று உணர்ந்துகொள்ள முடியும் என்ற வகையில் அதை வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து, வரவிருக்கும் கல்வி ஆண்டிலிருந்து புதிதாக ஏற்படவிருக்கும் உயர் செகண்டரி பள்ளிகளைப் பொறுத்த மட்டில், அதற்காக நாலு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகப் பார்க்கிறோம். நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், 500-க்குக் குறையாத அளவிற்கு உயர் பள்ளிகளை ஏற்படுத்துவதுதான் சிறப்பாக அமையும். அப்படிப் பார்த்தால், இந்த நிதி ஒதுக்கீடு போதுமானதா என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட ஐயப்பாட்டை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. தாமோதரன் அவர்களும் திரு. கணபதி அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் குறைந்தபட்சம் மூன்று லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவிற்காவது ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டதானால், வேண்டிய கட்டிடங்களும் ஆய்வுக் கூடங்களும் ஆய்வுக் கூடங்களுக்கும் தேவையான உபகரணங்களும் அமைய வழிவகை ஏற்படும். அப்படிப் பார்க்கும்போது, ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நான்கு கோடி ரூபாய் எப்படிப் போதுமானதாக இருக்க முடியும், எப்படி நமது கல்வித் தரத்தை உயர்த்த முடியும் என்று தெரியவில்லை. நாம் அடிக்கடி நமது கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் கிராமப்புறங்களிலுள்ள பள்ளிகளின் ஆய்வுக் கூடங்களைப் பார்க்கும்போது, அங்கே சோதனைக் குழாய் கூட இல்லாத நிலைமையைத்தான் பார்க்கிறோம். இதையெல்லாம் எண்ணி, நான்கு கோடிக்குப் பதிலாக 15 கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்கினால்தான் கல்வியின் தரம் உயர வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அடுத்து, இந்த மன்றத்தில் பள்ளிகளைப்பற்றிப் பேசும்போதெல்லாம் 'ஏ' விங் மற்றும் 'பி' விங் என்று அடிக்கடி பேசப்படுகிறது. கேள்வி நேரத்தின் போதுகூட இதுபற்றிக் கேட்டார்கள் பலர். அதிலே ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. இப்போதுள்ள ஏற்பாடுகளின்படி, உயர் செகண்டரி பள்ளிகளை வரும் ஜூன் மாதத்தில் துவங்க இருக்கிறோம். அந்த நேரத்தில் 'ஏ' விங் மற்றும் 'பி' விங் என்பதிலே குழப்பம் ஏற்படுவது நிச்சயம். காரணம், 1-4-1970-லிருந்து அரசாணை 786 இன் படி வழங்கப்படும் அவ்வளவு பணியிடங்களும் 'ஏ' விங் பிரிவினருக்குத்தான் சேரும். தற்சமயம் 240 'பி' பிரிவு பள்ளிக் கூடங்கள் உயர் செகண்டரி பள்ளிகளாக மாற்றப்பட இருக்கின்றன. அந்தப்

1978 பிப்ரவரி 25]

[திரு. பி. ஆர். தாமஸ்]

(பிற்பகல் 12-30)

பள்ளிகளில் ஏற்படும் பணி வாய்ப்புகளெல்லாம் 'ஏ' பிரிவினருக்குத்தான் என்று அவர்கள் உரிமை கொண்டாவார்கள் என்பது நிச்சயம். இந்த முறையில் பாதிக்கப்படுகின்றவர்கள் 'பி' பிரிவில் உள்ளவர்களே. இதையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு, வரும் ஜூன் மாதத்திற்கு முன்பே இந்த இரு பிரிவுகளின் இணைப்பினை அறிவிக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை அனைத்து ஆசிரியர்களின் சார்பிலும் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு என 1,400 பணியிடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இதிலே 1,000 பணியிடங்கள் இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கும், 200 பணியிடங்கள் தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கும், மீதமுள்ள 200 பணியிடங்கள் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கும் என வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். ஆனால் சென்ற ஆண்டு அளித்த நிதி நிலை அறிக்கையில் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்காக எந்த விதமான பணியிடங்களும் ஒதுக்கப்படாமலேயே போய்விட்டது. தற்சமயம் கூட பயிற்சி பெற்ற பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சுமார் 8,000 பேர் பணி இல்லாது வேதனைப்படுகின்றார்கள். அவர்களுக்கு இந்த ஆண்டும் எந்தவிதமான பணியிடமும் வழங்கப்படாமலிருப்பது வருத்தப்படக்கூடிய ஒன்றாகும்.

ஆண்டொன்றுக்கு ஏறத்தாழ 2,700 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் 23 பயிற்சிக் கல்லூரிகளிலிருந்து பயிற்சி பெற்று வெளியேறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய இடம் எது என்றால், ஒய்வு பெறும் பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் இடமே தவிர, வேறல்ல. ஆகவே, மாநில அரசு பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு என்று இடம் ஒதுக்க முடியாத நிலை இருந்தால், இந்த அவையில் அடிக்கடி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் கோருவதைப்போல், மாணவர்கள்—ஆசிரியர் விதிதாச்சாரத்தையாவது குறைத்து, அதற்கு ஒரு வழி செய்ய வேண்டும். 30 மாணவர்களுக்கு ஒரு வகுப்பு, ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் ஒரு ஆசிரியர் என்று ஆசிரியர் பணியிடங்கள் வழங்கப்பட்டால், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போக்கப்படும் என்பதோடு, ஏராளமான பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு பணி வாய்ப்பு அளித்ததாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், சுமார் 200 பகுதி நேர கைத்தொழில் ஆசிரியர்களுக்கு முழு நேர ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றும் வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு, கைத்தொழில் ஆசிரியர்களுக்கு எந்த விதமான பணி வாய்ப்பும் வழங்கப்படவில்லை. கைத் தொழில்கள் அதிகமாக வளர வேண்டும் என்ற இந்த மாநில அரசின் குறிக்கோள்

[திரு. பி. ஆர். தாமஸ்]

[1978 பிப்ரவரி 26]

கோளுக்கு ஏதுவாக கைத்தொழில் ஆசிரியர்களுக்குப் புதிய வகையில் பணி வாய்ப்புகள் அளிக்கப்படவேண்டும். ஏராளமான ஆசிரியர்கள், அதிலும் குறிப்பாக கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள் வேலையில்லாமல் இருப்பதால், அரசு இந்த வகையில் எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், 200 பணியிடங்கள் வழங்கப் பட்டிருப்பதை நான் உண்மையிலேயே வாழேற்கிறேன். இந்த நேரத்தில் தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள ஒரு பெரும் பாதிப்பைப் பற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கடந்த 7 மாத காலத்திற்கு முன்னால் 43 தமிழ் ஆசிரியர்கள், 3 அல்லது 4 ஊதிய உயர்வு பெற்றவர்கள் அவர்களுடைய பணியிலிருந்து இறக்கப்பட்டு, கைத்தொழில் ஆசிரியர்களாக, விளையாட்டு ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். 3, 4 ஊதிய உயர்வு பெற்றவர்கள் இவ்வாறு தங்கள் பணியிலிருந்து இறக்கப்பட்டு, கீழ்நிலைக்குத் தள்ளப்படுவது சரியா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களில் பலர் மேல்முறையீடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் சுமார் 30 ஆசிரியர்கள் மீண்டும் தங்களின் பழைய தமிழ் ஆசிரியர் பணியிலேயே அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கான ஊதியத்தை அவர்கள் தற்போது வாங்கி வருகிறார்கள். ஆனால் இன்னும் 13 பேர்கள், முகவை மாவட்டத்தில் தொடர்ந்து மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 125 முதல் ரூ. 150 வரை இழப்போடு பல்வேறு நிலைகளில் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற கூட்டத் தொடர் நடந்துகொண்டிருக்கும்போதுகூட, அந்தத் தமிழ் ஆசிரியர்கள் சென்னைக்கு வந்து அமைச்சர் பெருமக்களையும், இந்த மன்றத்தைச் சேர்ந்த பெருமக்களையும் சந்தித்துத் தங்கள் குறைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் அவர்களுடைய குறைகள் தீர்க்கப்படாத நிலையில் அவர்கள்கூட ஒரு போராட்டத்தை நடத்த வேண்டும் என்ற நிலைக்கு உந்தப்பட்டுவிட்டதாக வருந்தினார்கள். ஆகவே முகவை மாவட்டத்தில் பாதிக்கப்பட்ட அந்தப் பழைய 13 தமிழ் ஆசிரியர்களையும் உடனடியாக தமிழ் ஆசிரியர்களாக நியமிக்க உடனடி ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும்; அவர்கள் திட்டமிட்டிருக்கும் போராட்டத்தையும் தவிர்க்கும் வகையில் அரசு முன் எச்சரிக்கையோடு நடக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தனியார் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்பது அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். நானும் பலமுறை இங்கே அதைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறேன். கல்வி மான்யத்தில் அதன்மீது பேசலாம் என்று அதைப்பற்றிப் பேசுவதைக் குறைத்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[1976 பிப்ரவரி 25] [திரு. பி. ஆர். தாமஸ்]

புதிய உயர் செகண்டரி வகுப்புத் திட்டம் அமல் செய்யப்படும்போது, சில தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளி நிர்வாகங்கள் தங்களுடைய வகுப்புகள் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்துக் கொள்ள அனுமதி கோரி, அரசுக்கு மனு அனுப்பியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதாவது ஏற்கெனவே 6-வது வகுப்பில் அவர்கள் பள்ளியில் 10 பிரிவுகள் இருந்தால், 6 பிரிவுகளைக் குறைத்துக் கொள்ளவும், 7-வது வகுப்பில் 6 பிரிவுகள் இருந்தால், அதில் ஒரு 3 பிரிவுகளைக் குறைத்துக்கொள்ளவும் அனுமதி கோரி, அரசாங்கத்திற்கு மனு அனுப்பியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதன் காரணமாக ஏற்கெனவே பணியில் உள்ள இடைநிலை ஆசிரியர்கள், பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், தமிழ் ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் பாதிக்கப்படுகிற சூழ்நிலை உருவாகிற காரணத்தால், முன்பே இரு கூறாக ஆக்கப்பட்ட பகுதிகளில் பணியாற்றும் 1,541 பேருடைய நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதைப்பற்றித் திட்டவாட்டமாக அரசு அறிவிக்க வேண்டும். அதுவே இன்னும் அறிவிக்கப்படாத நிலை இருந்து வருகிறது. இந்த இரண்டையும் எடுத்துக்கொண்டு, புதிய கல்விமுறை அமுலாக்கப்படும்போது, எந்த ஆசிரியரும் எந்த நிலையிலும் வேலையை இழக்க மாட்டார் என்ற உறுதி மொழியை அரசு ஆணை வடிவில் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இருகூறாக ஆக்கப்பட்டுள்ள ஆசிரியர்கள் குறித்து உயர் செகண்டரிப் பள்ளி முறையை அமுல்படுத்துதல்போது அவர்களுடைய நிலை என்ன என்று திட்டவாட்டமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டு, கல்வித் துறையிலிருந்து அரசாணை எண். 2635 மூலம் ஒரு ஆணை வழங்கப்பட்டது. அதன்படி 1-4-1970 தேதியிலிருந்து 3-3-1973 வரையில் பணியில் அமர்த்தப்பட்டுள்ள பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் 3-8-1973 அன்று அவர்களின் பணியில் வரன் முறைப்படுத்தப்பட்டார்கள். இதிலேயும் ஒரு குறைபாடு இருந்தது. அவர்களுக்கு ஒரே ஒரு ஊதிய உயர்வு மட்டும் தரப் பட்டிருந்தது. கடந்த ஆண்டு அரசு ஒரு ஆணை பிறப்பித்தது. அந்த ஆணையின்படி அவர்களுக்கெல்லாம் பணியில் நியமனம் செய்யப்பட்ட தேதியிலிருந்து இன்றுவரை ஊதிய உயர்வு வழங்கப்பட்டு, அவர்களுடைய நினைவைத் தொகையும் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டது. இந்த ஆணைக்காக பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சார்பில் நான் இந்த அரசுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

பட்டதாரி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் பல ஆண்டுகளாகத் துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருந்த நிலை இப்போது அகற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் 1-4-1970 முதல் 3-3-1973 வரை நியமிக்கப்பட்ட பல பிரிவு

[திரு. பி. ஆர். தாமஸ்]

[1978 பிப்ரவரி 25]

ஆசிரியர்கள், தமிழ் ஆசிரியர்கள், உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள், ஆகியோர் களுடைய நிலைமையைப் பார்த்தால், அவர்கள் ஒரே ஒரு ஊதிய உயர்வுதான் பெற்றிருக்கிறார்கள். இப்போது பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் வழங்கி விட்டார்களே, எங்களுக்கு ஏன் வழங்கக் கூடாது என்று அவர்களும் கூக்குரலிட்டு, குழறித் கொந்தளிக்கிற நிலையில் இருக்கிறார்கள். எனவே அரசு இந்த ஆணையை அவர்களுக்கும் விரிவுபடுத்தி அவர்கள் குறையை நிறைவு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது இடைக்கால நிவாரணமாக ரூ. 25 அல்லது ரூ. 15 அளித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அந்த இடைக்கால நிவாரணம் அளிக்கும்போது, என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், புதிய ஊதியக் குழுவின் அறிக்கை ஜூன் மாதத்திற்குள் வந்துவிடும் என்றும், அது ஜூன் மாதம் வந்தவுடன் சப்ரல் முதல் தேதியிலிருந்து அமுல் செய்யப்படும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. இது உண்மையிலேயே பாராட்டக் கூடியதுதான். ஏனென்றால் ஒரு அறிக்கை வருவதற்கு முன்பாக இந்த அரசு இன்ன தேதியிலிருந்து அந்த ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகள் அமுலாக்கப்படும் என்று கூறுவது நல்ல உள்ளம் படைத்த அரசால் மட்டுமே முடியும். அந்த வகையில் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனாலும் புதிய ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகள் அமுலாக்கப்படும் வரையில் இடைக்கால நிவாரணத்தைத் தொடர்ந்து வழங்க வேண்டும் என்று மட்டும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்த, நம் மாநிலத்தில் கடைநிலையில் உள்ள ஊழியர்களைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் பணியாற்றுகிற கடைநிலை ஊழியர்களின் பணி இன்னும் வரன்முறைப் படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக அவர்கள் ஓய்வு பெற்றால், ஓய்வு ஊதியம் இல்லாமல், விடுப்பு வசதி இல்லாமல், பணிக் கொடை இல்லாமல் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கடந்த ஆண்டு 'பி' பிரிவில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு மட்டும் அவர்களுடைய பணியை வரன்முறைப் படுத்தி உத்தரவிடப்பட்டு, அவர்களுக்கு தற்போது ஓய்வூதியம், பணிக் கொடை, விடுப்பு வசதி ஆகியவை எல்லாம் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால் தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றக்கூடிய கடைநிலை ஊழியர்கள், தோட்டக் காரர்கள், காவல்காரர்கள், கூட்டுகிறவர்கள் ஆகியோருக்கு இந்த வசதிகள் வழங்கப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்திற்கு பதிலளிக்கும்போது, இந்த வசதியை அவர்களுக்கும் வழங்க வேண்டும் என்ற என் வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 25]

[திரு. பி. ஆர். தாமஸ்]

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

பொதுவாக அகவிலைப் படி பற்றிப் போராட்டங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலத்திலேகூட இப்போது என்.ஜி.ஓ.க் கள் போராட்டம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் போராடுவதற்குக் காரணம் மத்திய அரசு தன் ஊழியர்களுக்கு வழங்கும் அகவிலைப் படிக்கும், மாநில அரசு தன் ஊழியர்களுக்கு வழங்கும் அகவிலைப்படிக்கும் இடையில் பெருந்த வேறுபாடு இருப்பது. குறிப்பாக அகவிலைப்படிக்கு, உச்ச வரம்பு வைத்து ஓர் அளவுக்கு மேல் நிறுத்திவிடுவது முறையாகாது. இப்போது விலைவாசிப் புள்ளி 320-ஐக் கடந்து விட்டது. மத்திய அரசாங்கம் பூதலிங்கம் கமிட்டி அறிக்கை வந்த உடனே அதன் மீது விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறது. ஆகவே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் மத்திய அரசு எவ்வெப்போது தனது ஊழியர்களுக்கு அகவிலைப்படியை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கிறதோ, அவ்வெப்போது மாநில அரசும் தனது ஊழியர்களுக்கு அந்த அளவு அகவிலைப் படியைக் கொடுக்க வேண்டும். இதற்காக மத்திய அரசுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்து, அவர்களிடம் நிதி வசதி பெற்றுவது வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த சில மாதங்களுக்கு முன்னதாக மதுரைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அது ஓரளவு முற்றுப் பெற்று ஒரு நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. ஆனால் சமீபத்தில் தமிழ் நாடு முழுவதும் உள்ள கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பல்கலைக் கழகத் தேர்வுகளைப் புறக்கணிக்கப் போவதையும் அதன் மூலம் சில சிரமங்கள் தோன்றக் கூடிய நிலை உருவாக இருப்பதையும் இந்த அரசுக்கு நான் நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன். 1-1-1973-லிருந்து பல்கலைக் கழக மான்யக் குழுவின் பரிந்துரைகளை அமுலாக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருந்தாலும், அது சம்பந்தப்பட்ட ஆசிரியர்கள் சங்கப் பிரதிநிதிகளை அழைத்து, அந்தப் போராட்டம் ஆரம்பிக்கும்வரை காத்திராமல், இப்போதே அவர்களை அழைத்து, ஒரு சுமுகமான உறவை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் நல்ல முடிவுகளை இந்த அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

கல்வி மான்ய அறிக்கையிலே சென்ற ஆண்டு பள்ளிக்கட்டிடங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்காக 1.5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அரசுப் பள்ளிக் கட்டிடங்களைத் தனியார் பள்ளிக்கட்டிடங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாது அரசுப் பள்ளிக் கட்டிடங்களைவிட தனியார் பள்ளிகளில் தேவையான அளவுக்கு கவர்ச்சியானதாகவும், நல்ல தோற்றம் உள்ளதாகவும் இருக்கின்றதைப் பார்க்க

[திரு. பி. ஆர். தாமஸ்]

[1978 பிப்ரவரி 28]

முடிகிறது. அந்த அளவுக்கு அரசுப் பள்ளிகளிலும் கவர்ச்சியானதாக இருக்க வேண்டும். ஒரு பள்ளிக்குடத்தைக் கட்ட நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 2½ லட்சம் என்ற அளவுக்குத் திட்டம் இருக்க வேண்டும். இந்த ஆண்டுக்கு ரூ. 50 ஆயிரம் என்று கொடுக்கலாம். அதன் பிறகு ரூ. 50 ஆயிரம் என்று கொடுக்கலாம். தற்சமயம் ரூ. 10 ஆயிரம் கொடுத்து இரண்டு வருப்பறைகள் கட்டிக் கொள்கிறோம். சில ஆண்டுகள் கழித்து ஒரு பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுப்பார்கள். அப்படி இல்லாமல், ஒரு திட்டவட்டமான வழிவகை செய்து கொண்டு கொடுக்கப்படுகிற பகுதி பகுதியாகக் கொடுத்தால், அந்த உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடங்களைச் சிறந்த முறையில் அமைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முடிவாக நம்முடைய மாநிலமானது அகில இந்திய அடிப்படையிலே—நான் பத்திரிகைக் குறிப்புகளை வைத்துப் பேசுகிறேன்—மருத்துவத் துறையிலே முதலிடத்தையும் கிராம வளர்ச்சியில் இரண்டாவது இடத்தையும், போக்குவரத்து வசதிகளில் மூன்றாவது இடத்தையும், தனி நபர் வருவாயைப் போற்றி ஆறுவது இடத்தையும் பெற்றிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்றால், தீட்டுகின்ற திட்டங்களையெல்லாம் நாம் உண்மையாக சிறந்த முறையில் செயல்படுத்த வேண்டும்.

எனக்கு இந்த அவையில் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. மாசிலாமணி: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் தமிழகத்தின் நிதி அமைச்சராக உள்ள மாண்புமிகு திரு. நாகுசிலார் அவர்கள் 1978-79 ஆம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையினை வைத்து, இன்றையதினம் சேர்த்து நான்கு நாட்களாகத் தொடர்ந்து நமது மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் தங்களது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த மட்டில், அகில இந்திய அண்ணா கிராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் பேசுகின்ற வாய்ப்பினை எனக்குத் தலைவரவர்கள் கொடுத்ததற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அறிக்கையைப்பற்றிப் பொதுமக்கள் பெரிதும் பாராட்டிப் பேசுகிறார்கள். இது ஒரு புரட்சிகரமான பட்ஜெட் என்று சொல்கிறார்கள். இது தமிழக மக்களுக்கு ஒரு வரப் பிரசாதம் என்று அவர்கள் சொல்வதை நான் கேட்டு மனமார மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறேன். இந்த அவை ஒரு நல்ல மாபு வாய்ந்த அவையாகும். இந்த அவை சான்றோர்கள், படித்த அறிஞர் பெருமக்கள், நன்கு படித்தவர்கள் உள்ள இடம். பாமரமாக உள்ள எங்கடோப் போன்ற தொண்டர்கள் எல்லாம் இன்றைய தினம் இந்த அவையிலே இருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அதற்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்தாம் காரணம்

1978 பிப்ரவரி 25]

[திரு. மு. மாசிலாமணி]

அடித்தவத்திலே இருக்கின்ற ஒரு சாதாரண குடும்பத்திலே பிறந்த என்னைப் போன்றவர்களுக்கு, பாமரத் தொண்டர்களுக்கு இங்கு இடம் கிடைத்திருக்கிறது.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிப் பேசும்போது, நம்முடைய மாற்றுக் கட்சி அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கருத்தை அவர்கள் கட்சியின் சார்பில் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் இந்த அவையில் பேராசிரியர்கள், வழக்கறிஞர்கள், படித்த மக்கள் அத்தனை பேரும் வெகுவாகப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றிப் பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் தலையங்கத்தில் புகழ்ந்து எழுதியிருப்பது எனக்குப் பெரு மகிழ்ச்சியை ஊட்டியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, 3 நாட்களுக்கு முன்னர் சென்னை வானொலியில் பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது பொருளாதாரப் பேராசிரியர் திரு. சபாபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். இன்றைய தினம் தமிழக அரசின் நிதி அமைச்சராக இருக்கும் மாண்புமிகு திரு. மனோகான் அவர்கள் அந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்; அது தலைசிறந்ததாக இருக்கின்றது என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு, அந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலுள்ள அம்சங்களில் 70 சதவிகிதத்தைப் பாராட்டிவிட்டு, ஒரு சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டு அவர்கள் உரையும் ஆற்றியிருக்கிறார்கள். கடைசி யாகச் சொல்லும்போது உலக அளவில் தோன்றியுள்ள பொருளாதார மேதை களில் ஒருவராக அவரை உயர்த்திப் பேசினார்கள். மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் மனமாச்சரியம் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், இந்த அறிக்கையை வாழ்த்தவில்லை. அதை வாழ்த்தக்கூடாது என்பதுதான் அவர்களுடைய எண்ணம்போலும். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரையில், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டித்தான் பேச வேண்டியிருக்கிறது. என்னுடைய மனச்சாட்சி அப்படித்தான் எனக்குச் சொல்கிறது.

தமிழகத்திலே உள்ள $4\frac{1}{2}$ கோடி மக்களுக்கு இது ஒரு புரட்சிகரமான அறிக்கை, வரவு செலவுத் திட்டம். அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தல் விஞ்ஞானத்தில் சொன்னவைகளை இன்றைய தினம் 50 சதவிகிதத்திற்குச் செய்ய முற்பட்டிருப்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கடந்த கன்னி பட்ஜெட்டிலேகூட மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த பட்ஜெட் கன்னி பட்ஜெட் என்ற தலைப்பைக் கொடுத்தார்கள். அன்றைய தினம் இங்கே பேசுகிறபோது, அந்த கன்னி பட்ஜெட்டைப் பற்றி மிகவும் கேலியாகவும் கிண்டலாகவும் பேசினார்கள். அதையும் மீறமாக

[திரு. மு. மாசிலாமணி]

[1978 பிப்ரவரி 25]

முடியாது. இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கின்றபோது, கிராமத்திலே இருக்கின்ற விவசாயப் பெருமக்கள், அடித்தளத்திலே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்கள், மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், ஒரு நுழைபாய் நோட்டைக் கூடப் பார்க்க இயலாத மக்கள், காலையிலே எழுந்து வந்து வெளியே பார்ப்பார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது, அண்ணாந்து பார்க்கின்ற போது, உயர்ப் பறக்கின்ற அந்தப் பருந்தைப் பார்த்து, அதனுடைய வெள்ளை நிறத்தைப் பார்த்துவிட்டு, “கிருஷ்ண, கிருஷ்ண” என்று தாடையிலே போட்டுக்கொண்டு, தங்கள் தலைவிரியையும் நொந்துகொண்டு வேலைகளுக்குப் போகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வாழ்வளிக்கின்ற நிலையிலே அமைந்திருக்கிறது.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இன்று கரும்புச் சக்கையை மூலப்பொருளாகக் கொண்டு நாளொன்றுக்கு 250 டன் செய்தித்தாள் காகிதம் தயார் செய்யும் நிலையினை உருவாக்கியதன் காரணமாக, பல தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கின்ற வாய்ப்பினை நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டு நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த மட்டில் கிராமப்புறங்களில் வசதியில்லாத காரணத்தினால், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களாக இருந்தாலும், தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும், பாமர மக்களாக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு அந்த வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொடுத்திருப்பதை இந்த அரசு லட்சியமாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, நான் மனமகிழ்ச்சி கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் சொல்ல விரும்புவது, 1978-79 ஆம் ஆண்டு, 400 மருத்துவப் பட்டதாரிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்துவதற்கு என்று இங்கே ஒரு புரட்சிகரமான திட்டத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசினுடைய புரட்சிகரமான திட்டங்களைப் புரட்சிகரமானவை என்று வெகுவாகப் பாராட்டாவிட்டாலும்கூட, அவர்களுடைய அந்த லட்சியங்களை வரவேற்றுப் பேசியிருந்தால், நான் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில், அது புரட்சிகரமான திட்டம் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

முந்தைய அரசிலே இருந்தவர்கள் கல்விக்காக 110 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தார்கள். கடந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் 160 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தார்கள். இந்த 1978-79 ஆம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் 180 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்தி கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கல்வி வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மீது என் பணிவான கருத்துக்களை வேண்டுகோளாக வைக்கிறேன். இந்தக் கல்வி வளர்ச்சித் தொகையில், ஏழை எளிய சமுதாயத்தில் உள்ள யாதவ—முடிகிருத்துவோர்—சலவையாளர்—வகுப்பைச்

1978 பிப்ரவரி 25]

[திரு. மு. மாசிலாமணி]

சேர்ந்த, பாமா வகுப்பைச் சேர்ந்த, குலாலர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, காலையிலே அல்லது மாலைலே தனியாக உபாத்தியாயர் வைத்து கல்வி போதிக்க, பள்ளிக்குச் சென்று வந்த பின்னர், தனியாகக் கற்றுக்கொடுக்கச் செலவு செய்ய முடியாத ஏழைக் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்காக நிதி ஒதுக்கி உதவி செய்ய வேண்டும். அதே போல ஹரிஜனப் பிள்ளைகளுக்கும், பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கியுள்ள பிள்ளைகளுக்கும், கல்வி அறிவிலே ஏற்றம் பெறாமலிருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இந்த அரசு உபகாரச் சம்பளம் என்று கொடுக்கிறது. அதுபோல கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் (பிற்பகல் 12-50)

கொள்கிறேன். உபகாரச் சம்பளம் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளுக்கு 1 ஆம் வகுப்பிலிருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. நான் முன்னாலே கேள்வி நேரத்திலே குறிப்பிட்டதுபோல, 169 ஜாதிகளைப் பின் தங்கிய சமுதாயத்தினர் என்ற பட்டியலில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதிலே 39 ஜாதியினரை மிக மிகப் பின் தங்கிய சமுதாயமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த 39 ஜாதிகளைச் சேர்ந்த பிள்ளைகள் வாழ்வு பெற, வசதி பெற, ஏற்றம் பெற, அவர்களுக்கு 9 ஆம் வகுப்பிலிருந்து உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப் படுகின்றது. நான் இந்த அரசிடம் ஒன்றைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது அரசின் பொருளாதார நிலைமை இடம் கொடுத்தால், அவர்களுக்கு அந்த உபகாரச் சம்பளத்தை 6 ஆம் வகுப்பிலிருந்து கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த 39 ஜாதியினர் பொருளாதார நிலையிலே உயர முடியாமல் இருக்கிறார்கள். கொடுக்கப்படுகின்ற உபகாரச் சம்பளத்தைக் கூட பெறாமல் பெருவாரியான மக்கள் இன்றையதினம் இருக்கிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967 ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த மூன்று மாதங்களுக்குப் பின்னாலே, பிற்பட்டோர் தலத் துறைக்கு எழுதி, ஒரு தகவலைக் கேட்டார்கள். பின் தங்கிய மக்கள் எத்தனை பேர்கள்—எத்தனை குடும்பங்களிலுள்ள பிள்ளைகள்—உபகாரச் சம்பளம் பெறுகிறார்களென்று கேட்டார்கள். 1 கோடியே 80 லட்சம் ரூபாய், பல பேர்கள் உபகாரச் சம்பளம் வாங்கவில்லை என்று துறையினர் சொன்னார்கள். அதற்கு மக்கள் முயற்சிக்க வில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆகவேதான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், தமிழகத்திலே உள்ள 4½ கோடி மக்களிலே பாதி அளவுக்குள்ள பிற்படுத்தப் பட்ட மக்கள், ஆடுகின்ற ஊஞ்சல் பலகை போல இருக்கிறார்களென்று சொன்னார்கள். ஊஞ்சல் பலகை மேலும் கீழும் போய் வருவதுபோல், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேற்றம் அடையாத நிலையிலேயே இருக்கிறார்களென்று சொன்னார்கள். எனவே இவர்களுக்காகப் பிற்பட்டோர் துறை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கருதினார்கள். பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள்

[திரு. மு. மாசிலாமணி]

[1978 பிப்ரவரி 26]

வசதிகளைப் பெறாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், கீழே உள்ள அதிகாரிகள் அவர்களைச் சரியாகக் கவனிப்பதில்லை என்று சொல்லக் கடைமப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய தினம் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கலெக்டர் அலுவலகம் இருக்கிறது. அங்கே செல்லுகின்ற மக்கள், தாசில்தாரை அணுகி, இன்ன தெருவில் இன்ன இலக்கத்தில் உள்ள என்னுடைய மகனுக்கு உபகாரச் சம்பளம் தேவை என்று கேட்டால், தாசில்தார் தன் அலுவலகத்தில் உள்ள ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரை அனுப்பி, அந்த முகவரியில் அந்த நபர் இருக்கிறாரா என்று விசாரித்து, உபகாரச் சம்பளம் வழங்க 6 மாதங்கள் ஆகின்றன. இதற்கு யாரையும் குற்றம் சொல்ல முடியாது. இந்த அரசு தாழ்த்தப்பட்ட, பின் தங்கிய மக்கள் நலன் குறித்து கவனமாக இருக்கிறது. நவீன மக்களைக் காப்பாற்ற நினைக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர், புரட்சித் தலைவரவர்கள் நாளொரு மேனியும், பொழுதொரு வண்ணமுமாய் கண்டிஞ்சாமல், சுறுசுறுப்பாக, தன்னுடைய நலன்கூடக் கருதாமல், ஏழை மக்கள் வாழ புரட்சிகரமான திட்டங்களைத் தீட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை ஒரு மாநாடு நடத்த வேண்டும். அது அரசியல் சம்பந்தமான, அதிகாரபூர்வமான கலெக்டர்கள் மாநாடாக இருக்க வேண்டும். அந்த மாநாட்டிலே 15 மாவட்டங்களினுடைய தாசில்தார்கள்; அங்கே இருக்கின்ற துணைத் தாசில்தார்கள்; ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள்; சட்ட மன்றப் பேரவை, மேலவை உறுப்பினர்கள்; அரசு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள்; அமைச்சர்கள் எல்லோரும் கலந்து கொண்டு, அரசின் கொள்கைகளை அங்கே பிரச்சாரம் செய்தால், அதன்மூலம் அடித் தளத்து மக்கள் பயனடைவார்கள். இன்றைக்கு என்ன நடக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஐந்தாம் வகுப்புப் படிக்கிற மாணவனுடைய தகப்பனர் ஒருவர் ஆசிரியரைப் பார்க்கச் செல்கிறார். ஆசிரியர்கள் கோபித்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஆசிரியர்களைப்பற்றிப் பேசும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வருத்தப்படக் கூடாது. ஆசிரியர், மாணவனின் ததப்பயனரிடம் என்ன ஜாதி என்று விசாரித்து, அவசரம் அவசரமாக CB வகுப்பைச் சேர்ந்தவருக்கு SC வகுப்பிற்குரிய Form -ஐயும், SC வகுப்பைச் சேர்ந்தவருக்கு BC வகுப்பிற்குரிய Form ஐயும் கொடுத்து அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் உடனே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கிக் கலெக்டர் அலுவலகத்திற்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். கடைசியில் உபகாரச் சம்பளம் பெற இந்த மாணவனுக்கு வாய்ப்பு இல்லை; இவன் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவன்; பிற்படுத்தப் பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவனுக்குரிய Form -ஐ அனுப்பியிருப்பதால் இது தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். தெரிந்தோ, தெரியாமலே கலெக்டர் அலுவலகத்தில் இப்படி முறைகேடாக நடந்து

1978 பிப்ரவரி 25] [திரு. மு. மாசிலாமணி]

கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி முந்தைய அரசிடமும் சொன்னேன். அவர்கள் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் செய்யவில்லை. எனவே ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மக்களுக்குத் தெரியும் வகையில் அரசின் கொள்கைகள் நாட்டு மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்பதைக் கொள்கை ரீதியாகப் பிரச்சாரம் செய்தால் மக்கள் பயனடைவார்களென்பதை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் இந்த அரசு யாரையும் மறக்கவில்லை. கடந்த கன்னி பட்ஜெட்டிலே கூட மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் பல சலுகைகளைக் குறிப்பிட்டார்கள். பண மாதத்திலே ஏறும்பொழுது வீடுந்து செத்துவிட்டால், அந்தக் குடும்பத்தினருக்கு 5,000 ரூபாய் உதவிப் பணம் இந்த அரசு தருகிறது. மீனவர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கடல் அலேயே சென்று மீன் பிடித்துத் திரும்புகையிலே சுழல் காற்றினாலோ அல்லது சூறாவியினாலோ இறந்தால், அவர்கள் குடும்பத்திற்கு 10,000 ரூபாய் தருகிறது. பூச்சி மருந்து தெளிக்கிறபோது, அந்தப் பூச்சி மருந்து நெடியால் ஒருவன் மூச்சுத் திணிச் செத்தால், இறந்தவரின் குடும்பத்திற்கு 5,000 ரூபாய் தருகிறது. இந்த அரசு கொடுப்பது மட்டுமல்ல; இந்த அரசு கொடுக்கின்ற இந்த உதவிகள் மக்களாலே பாராட்டப்படுகின்றன; மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன என்பது நான் கண்ட உண்மை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த கன்னி பட்ஜெட்டைத் தொடர்ந்து பல திட்டங்களை இன்றையதினம் நிதிநிலை அறிக்கையில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். காழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மக்கள், பழங்குடி மக்கள், பின் தங்கிய மக்கள் ஆகியோருக்காக இந்த அரசு 25 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறது. இது புரட்சி இல்லையா? இதை மனமாரப் பாராட்ட வேண்டாமா? மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே அவர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லலாம். நான் பஸ்ஸிலே தான் செல்கிறேன்; நடந்துதான் செல்கிறேன். இன்னமும் நடந்து கொண்டு தான் இருக்கிறேன். தினசரி 120, 130 பேர்களைச் சந்திக்கிறேன். அப்படிச் சந்திக்கின்ற நேரத்தில், அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி மிகத் தெளிவாகப் பாராட்டுகிறார்கள். திருவல்லிக்கேணிப் பகுதியிலும், வட சென்னைப் பகுதியிலும் இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். வாழைப் பழத்தை வண்டியில் போட்டு விற்று, ஒரு நாளைக்கு 6 ரூபாய் கிடைக்காதா, 7 ரூபாய் கிடைக்காதா என்று நினைத்து வியாபாரம் செய்கின்ற மக்கள்; கொத்தவால் சாவடியில் மூட்டைபைச் சுமந்து 6 அணு கொடுக்க மாட்டார்களா, 8 அணு கொடுக்க மாட்டார்களா என்று ஏங்கும் மக்கள்— அவர்களெல்லாம் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், இந்த மாமன்றத்தில் நான் பெருமையோடு

[திரு. மு. மாசிலாமணி]

[1978 பிப்ரவரி 25]

ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே சுற்றுலா அமைச்சரவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டு மக்களுக்காக உழைத்து, உழைத்து உருக்குலிந்து போன வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்களுடைய பிறந்த நாள் தேசியத் திருவிழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டிருக்கிறது. முக்குலத்தோர் பெருமகனார், தென்னகத்தின் தீரர் முத்துராமலிங்கத் தேவரின் பிறந்த நாளைக் கொண்டாடியிருக்கிறது இந்த அரசு. இது புரட்சிகரமான திட்டமல்லையா? பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்த நாளை தேசியத் திருநாளாகக் கொண்டாடியிருக்கிறது. அமரர் ராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தவர். அது மட்டுமல்ல; உலக அரங்கிலே பெயர் பெற்றவர்; அரசியல் வித்தகர். அவருடைய பிறந்த தினத்தைத் தேசியத் திருவிழாவாகக் கொண்டாடியிருக்கிறார்கள். தந்தை பெரியார், காமராஜர் பிறந்த தினங்களையும் தமிழக அரசு கொண்டாட இருக்கிறதென்று சுற்றுலா அமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். யாரையும் இந்த அரசு மறந்துவிடவில்லை. அதே நேரத்தில் தேசியத்திற்காகப் பாடுபட்ட, தேச விடுதலைக்காகப் பாடுபட்ட எஸ். எஸ். விஸ்வநாத தாஸ் பற்றியும் உங்களுக்குத் தெரியும்.

(பிற்பகல் 1-00)

இங்கே தலைவராக உட்கார்ந்திருக்கிறாரே அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். அண்ணன் மதுரை முத்து அவர்களுக்கும் தெரியும். மதுரையிலே இருந்து வந்து இங்கே உறுப்பினராக இருக்கிற திரு. சக்திமோகனுக்குத் தெரியும். அவர் தேசிய வாழ்விலே தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு, வெள்ளைக்கார ஏகாதிபத்தியத்தை வீறு கொண்டு எதிர்த்தவர், வள்ளி திருமண நாடகத்தில் வேடமை வேடம் தரித்தார். அரிச்சந்திரன் நாடகத்தில் அரிச்சந்திரனை வேடம் தரித்து நாடகத்திலேயே தன்னுடைய வாழ்நாட்களைக் கழித்திருக்கிறார். அவர் கடைசியில் ராயல் நியேட்டரில் நாடகம் நடத்திக் கொண்டிருக்கும்போதுதான் உயிர் நீத்தார் என்பது இங்குள்ள அனைவருக்கும் தெரியும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் உயிர் நீத்தபோது நான் அங்கே இருந்தேன். ஆனால் உயிர் நீத்ததற்கும் எனக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

திரு. மு. மாசிலாமணி : அந்த மகான் எஸ். எஸ். விஸ்வநாத தாஸ் அவர்களுக்கு அந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து, மதுரையிலும், திருச்சியிலும் சிலை வைக்க வேண்டுமென்று முடிதிருத்துவோர் மாநில மாநாட்டில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சிலை வைக்க வேண்டுமென்றால், அவர்களே வசூல் செய்து சிலையை வைக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனாலும் அரசின் சார்பிலும் ஒரு சில இருக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டிக்

1978 பிப்ரவரி 25] [திரு. மு. மாசிலாமணி]

கொண்டார்கள். அன்னை சத்தியா ஈன்மெடுத்த மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் 9 வயதிலிருந்து நாடகத்தில் நடித்து வந்த பெரியவர் சக்கரபாணி அவர்களின் ஆரவணைப்பில் வாழ்ந்து வந்த புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நாடகக் கலைஞர்களை மறக்கவில்லை. பெரும்பாலான நாடகக் கலைஞர்களுக்கு மானியமும், கலைமாமணி பட்டமும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே தேசியத் திலகம் எஸ். எஸ். விஸ்வநாத தாஸ் அவர்களின் பிறந்த திருநாளில், அவர் வாழ்ந்த காலத்திலே என்னென்ன செய்கார் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் சுற்றுலாத் துறையின் மூலமாக மக்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும், அவர்களின் மூலமாக முதலமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து வருகின்ற இந்த அரசு யாரையும் மறக்கவில்லை. மறக்கப் போவதுமில்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த ஆட்சி 3 மாதங்களில் கவிழ்ந்துவிடப் போகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதை யெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டே வருகிறார். இன்றைய தினம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்து வரும் காரியங்களை மற்ற மாநிலங்களில் பாராட்டுகிறார்கள். கமிட்டிகளின் மூலமாக வேறு மாநிலங்களுக்குச் செல்லும்போது, அங்குள்ளவர்கள் இந்த அரசைப் பாராட்டுவதைக் கேட்டு மகிழ்ந்திருக்கின்றேன். ஆந்திராவிலும், கல்கத்தாவிலும், மற்றும் சென்ற இடமெல்லாம் இந்த ஆட்சியைப் பற்றிப் பாராட்டுவதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி கொள்ளுகிறேன். எனவே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் காணப்படுகிற அத்தனை திட்டங்களிலும் எந்தவிதத் தவறுகளும் காண முடியவில்லை. ஏழை எளிய மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் பயன்பெறக் கூடிய வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இருக்கிறது.

சுகாதார வசதிகளைச் செய்து தருவதற்கு வேண்டிய வசதிகளை நிதிநிலை அறிக்கையிலே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முன்பு கூடச் சொன்னேன் இந்த அவையில். அப்போது பலர் சிரித்தார்கள். சித்த வைத்தியத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன். சித்த வைத்தியத்தை மேம்படுத்த வேண்டும். சித்த வைத்தியத்திலுள்ள மருந்துகளின் மூலம் பல உயிர்களைக் காப்பாற்ற முடியும். அதில் ஏராளமான மருந்துகள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் சரியான முறையில் பயன்படுத்த சித்த வைத்தியர்கள் அடங்கிய ஒரு குழுவை அமைத்து சீரான முறையில் மருந்துகளைக் கொடுப்பார்களேயானால், இன்றைய தினம் நாட்டு மக்கள் நலம் பெற, அவர்கள் வாழ்க்கையில் வளம் பெற, முடியும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. மாசிலாமணி]

[1976 பிப்ரவரி 25]

தலைமைச் செயலகத்திலே சித்த மருந்துவ மனை ஒன்று இருக்கிறது. பதினைந்து ஆண்டுக் காலமாக சித்த வைத்திய மருந்துகளை நான் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன். அதிலே நல்ல குரணங்கள் இருக்கின்றன. லேகியங்கள் இருக்கின்றன. வாதம், உஷ்ணம் ஆகியவை ஏற்பட்டால், பல நோய்கள் வருகின்றன. அதைப் போக்குவதற்கு ஆங்கில மருந்து இல்லை. ஆனால் சண்டமாருதம் என்ற சித்த வைத்திய மருந்து இதைக் குணப்படுத்துகிறது. போற்றிநர் அண்ணா அவர்கள் 1956 ஆம் ஆண்டிலே சித்த வைத்தியர்கள் மாநாட்டிலே கலந்துகொண்டு பேசினார்கள். அதில் பெரியவர் காமராஜ் அவர்களும், திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும், முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களும் கலந்து கொண்டார்கள். அண்ணா அவர்கள் பேசும்போது, “சித்த வைத்தியர்கள் எல்லாம் ஒன்று கூடி சித்த வைத்தியத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறீர்கள், பாராட்டுகிறேன். ஆனால் மக்களை அணுகுகிறபோது அவர்களுடைய கையைப் பிடித்து, நாடியைப் பார்த்து, என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? ஒரு மண்டலம் மருந்து சாப்பிட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்கள். பிறகு பத்தியம் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்கள். புகை பிடிக்கக் கூடாது, தேனீர், காபி சாப்பிடக் கூடாது என்று சொல்லுகிறீர்கள். நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், அதைப் பகிர்ந்து பத்து நாட்களாகக் கொடுப்பீர்களேயானால், அதை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.” என்று சொன்னார். அதை சித்த வைத்தியர்கள் கடைப்பிடித்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் சித்த வைத்தியத்தை அலோபதி முறையிலும் பார்த்திருக்கிறார்கள். அது பாராட்ட வேண்டிய விஷயம். தலைமைச் செயலகத்திலே இருக்கிற டாக்டர், கையைப் பார்த்து விட்டு, நாடியைப் பார்த்து விட்டு, “உங்களுக்கு வாதம் அதிகமாக இருக்கிறது. வாதம் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால், நீங்கள் கண்டபடி. உளறுவீர்கள். ஆனால் அதற்குரிய மருந்து இல்லை. வெளியே போய் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்.” என்று சொல்லுகிறார்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உளறுவது வாதம் அதிகமாகும் நோத்தில்தான்.

திரு. மு. மாசிலாமணி : அந்த மருந்தை வாங்க மவுண்ட் ரோடு போனால், அங்கே ஸ்டாக் இல்லை என்கிறார்கள். அடையாறில் உள்ள மருந்து செய்யுமிடத்திலும் இல்லை. அங்கே வேலையில்லாமல் ஸ்டாக்கைச் செய்திருக்கிறார்கள். கீழ்ப்பாக்கத்தில் உள்ள சித்த மருந்துவ மனையிலும் அப்படியேதான். அங்கு, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாங்கிய அதைக்கும் கல், இலைகளைக் காப்பீசும் அண்டா ஆகியவைகள்தான் இன்னும் இருக்கின்றன. அவர்களைக் கேட்டால், புதிய மிஷின்களைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறோம், ஆனால் இன்னும் வாகிலில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள்.

1978 டிப்ரவரி 25]

[திரு. மு. மாசிலாமணி]

சித்த வைத்தியர்கள் குழு ஒன்றை அமைத்து சித்த வைத்தியத்தை மேம்பாட்டுக்குரியதாக ஆக்கினால் அது மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன் பெறும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுவது, இன்றைய தினம் தமிழகத்திலே இருக்கக் கூடிய சிற்பக் கலை வல்லுநர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து, நம்முடைய காப்பியங்களில் காணப்படுகிற சிற்பங்களைச் செய்வதற்கு இந்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சிற்பக் கலைஞர்கள் சுவாமிமலையின் பக்கத்திலே இருக்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் கண்டுபிடித்து இதை நல்ல முறையிலே செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அண்மையில் நல்ல முறையில் நடந்து முடிந்த பொருட்காட்சியின் நிறைவு விழாவின்போது மத்திய எரிபொருள் அமைச்சர் திரு. பா. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தலைமை தாங்கி பரிசுகளை வழங்குகிறபோது, நம்முடைய சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தமிழக சுற்றுலா வளர்ச்சிக்காக மத்திய அரசு தேவையான அளவுக்கு உதவவேண்டுமென கேட்டுக்கொண்டார். நம்முடைய சுற்றுலாத்துறை மேம்பாட்டுக்கான செயல்முறைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பத்திரிகையிலே படித்தேன். ஆகவே இந்த அரசு எல்லோரும் பாராட்டுகிற வகையிலும், எழை எளிய மக்களுக்குப் பயன்படுகிற வகையிலும் 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையைக் கொண்டு வந்திருப்பதை பின்தங்கிய மக்களின் சார்பாக வரவேற்று, பாராட்டி, இந்த அளவுக்குப் பேச என்னக்கு வாய்ப்பையளித்த தலைவர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

2. தகவல் கோரல்.

(1) அரசு ஊழியர்கள் மறியல் போராட்டம் குறித்து—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசிதழ் பதிவு பெறாத ஊழியர்கள் கோரிக்கைகளை வைத்து போராட்டம் நடத்தி வந்ததால் அவர்களில் சிலர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அது குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த போது, முதல்வர் அவர்கள் வந்ததற்குப் பிறகு, பேசி ஒரு அறிக்கையைத் தருவதாகச் சொல்லியிருந்தேன்.

[திரு. கே. இராஜாமுகமது] [1978 பிப்ரவரி 25]

இப்போது சட்டப் பேரவையின் அத்தனை எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களும், என்.ஜி.ஓ. சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களோடு கலந்து பேசி, அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிற நிதியாதாரங்களை வைத்து எடுக்கிற முடிவுகளுக்குக் கட்டுப் படுகிறோம் என்று அறிவித்ததற்கிணங்க, கைது செய்யப்பட்டிருக்கிற என்.ஜி.ஓ.-க்கள் அனைவரையும் விடுதலை செய்வதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியை உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

4. 1978-79 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்: மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் அவர்களே, 1978-79 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை அளிக்கத் துவங்கும் நேரத்தில், சில மாதங்களுக்கு முன்பு நம்முடைய நாட்டிலே ஏற்பட்ட மிகவும் துயரமான புயல் வெள்ள காலங்களில் நிவாரணம் அளிக்க உதவியவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் நன்றி தெரிவித்தார்கள். நாட்டிலே ஏற்பட்ட அந்த நிலைமையைச் சந்திக்கும் போதே மற்ற திட்டங்களுக்கெல்லாம் ஆகின்ற செலவு குறைந்துதான் போகும் என்ற ஒரு எண்ணம் மக்களிடம் இருந்துகொண்டிருந்தது என்பதையாரும் மறுக்க முடியாது. இப்போது எனக்களிக்கப்பட்ட நேரம் குறைவாக இருப்பதால், முக்கியமான சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புயல் வெள்ள நிவாரணம் பற்றிய வெள்ளை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தபோது, சட்டமன்றத்தில் என்னுடைய மாவட்டத்தில் புயல் வெள்ள நிவாரண வேலை சரியாக நடைபெறவில்லை என்று குறிப்பிட்டேன். ஏரி மராமத்து பற்றியும் சொன்னேன். இதுவரையில் அங்கே எந்த வேலையும் செய்யப்படவில்லை என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வயல்களிலே மணல் மேடிட்டு இன்னும் விவசாயம் செய்வதற்குத் தகுதியற்ற நிலையிலே அப்படியே இருக்கின்றன. அரசாங்க உதவி கிடைக்காததால், அந்த மணல் மேடிட்ட வயல்களைச் செப்பனிட முடியாமல், விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலையில் அவதிப்படுகிறார்கள். பொன்னாக்குளம் ஏரிதான் அந்தப் பகுதி மக்களுக்குப் போக்குவரத்துத் தடமாக இருக்கிறது. அந்த ஏரியின் கரை உடைந்து சேதமேற்பட்டதால், விவசாயிகள் அந்தப் பக்கம் போக முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதுபற்றி மதிப்பீடுகள் தபாரிக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். இதுவரையில் எதையும் காணவில்லை. அரசியல் இந்நிப் புகுந்து விளையாடுவதால், செயல்படாமல் இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. புதுக்குளம் என்பது காளப்பநாயக்கன் பட்டியிலிருந்து சொல்லிமலைக்குப்

[1978 பிப்ரவரி 25] [திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்]

போகும் வழியில் இருக்கிறது. அந்த ஏரியின் கரை உடைந்து, அவசர நடவடிக்கையாக மணல் மூட்டையையும் வைக்கோலையும் வைத்து அடைத்து சரிக்கட்டினார்கள். கொல்லிமலையிலிருந்து வருகின்ற தண்ணீரைத்தடை செய்யும் நிலையில் இருக்கிறது. புதுக்குளத்திற்கு வருகிற ஓடை இரண்டு மூன்று பர்லாங் தூரம் போக்குவரத்தாக இருப்பது. அது உடைந்துவிட்டது. அதைச் செப்பனிடவில்லை. எருமைப்பட்டி ஒன்றியத்திலுள்ள பாப்பாங்குளம் ஏரி, நாமக்கல் பகுதியில் உள்ள தூசூர் ஏரி போன்ற பெரிய ஏரிகள் உடையக் காரணமாக அவை இருந்தன. அந்த உடைப்புகளை உடனடியாகச் செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகள் பழுதடைந்திருக்கின்றன. இப்போதே அவற்றைப் பழுது பார்க்கா விட்டால், நாளடைவில் மிகவும் மோசமான நிலைக்குப் போய்விடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நிதி ஒதுக்கப்பட்ட பலதிட்டங்களில் இன்னும் வேலையே துவங்கப்படவில்லை. ஊராட்சியில் உள்ள சாலைகளைச் செப்பனிட, பழுதுபார்க்க பணம் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. அந்த அளவுக்கு நிதி வசதி அவற்றிடம் இல்லை. ஆகவே, ஊராட்சி ஆணையர்களோடு தொடர்பு கொண்டு, ஒவ்வொரு ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் எத்தனை தூரம் சாலைகள் பழுதுபார்க்கப்பட வேண்டுமென்ற மதிப்பீட்டை அரசு தயாரிக்க வேண்டும். உடனடியாக ஒரே சமயத்தில் செய்ய முடியவில்லை என்றால் கூட படிப்படியாக அவற்றை நிறைவேற்ற முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் மனித சக்தித் திட்டத்தின் கீழ், சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ், இணைப்புச் சாலைத் திட்டத்தின் கீழ், கிராமப் புறச் சாலைகளை இணைப்பதற்கு திட்டமிட்டுச் செய்தோம். அதைப் போல ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் இவ்வளவு நிதி என்று பங்கிட்டு ஒதுக்கி, பாதைகளைச் செப்பனிடும் வேலையைத் தொடங்க வேண்டும்.

நிலத்தடி நீர்ப் பிரச்சினை தமிழ் நாட்டில் வந்துகொண்டிருக்கிறது. சேலம் மாவட்டத்தில் கொல்லி மலைப் பகுதியில் சிறு ஓடைகள் உள்ளன. நூற்றுக்கு மேற்பட்ட குட்டைகள் வெட்டலாம் என்று இரண்டு மூன்று ஆண்டு களுக்கு முன்பே இன்சினியர்கள் மாநாடு ஒன்றில் பேசப்பட்டது. சேலம் மாவட்டத்தில் அந்தத் திட்டத்தை அமுல் படுத்தலாம் என்று சொன்னார்கள். குட்டைகள் வெட்டுவதற்குச் செலவு செய்வதால், லாபம் எதுவும் இருக்காது என்றுவும், திட்டத்தைத் தீட்டி அதற்காக ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். சில இடங்களில் நிலத்தடி நீர் கிடைக்காது என்பதால், குட்டைகளைக் கட்டுவதில் லாபம் வருகிறதா என்று பார்க்காமல் நிலத்தடி நீரைக் காப்பதற்காக அதிக

[திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்] [1978 பிப்ரவரி 25]

மான குட்டைகளை வெட்டவேண்டும். அந்தக் குட்டைகளை வெட்டும்போது அதிலுள்ள ஆக்கிரமிப்பாளர்களை அகற்றுவதைப் பற்றியும் கவனிக்க வேண்டும். ஆக்கிரமிப்பாளர்களை அகற்றி குட்டைகளை வெட்டுகிற வாய்ப்பிருக்கும் இடங்களில் வெட்டுவதற்கு முன்வரவேண்டும்.

அடுத்து, கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறோம். படிப்படியாகப் பார்க்கும்போது, இப்போது விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வழங்கும் கடன்களுக்கு வட்டி விகிதம் அதிகமாகியிருக்கிறது. 16 சதவிகிதம் வட்டி வசூலிக்கிறோம். ஒரு விவசாயிக்கு ரூ. 1000 தருகிறோம் என்றால், ரூ. 20 சிக்கன டிபாசி்ட்டாகப் பிடிக்கிறோம். அவர்களிடம் வாங்குகிற பணத்திற்கு வட்டி கொடுப்பதில்லை. பணம் வாங்குவதற்காக டெபாசிட் போடுகிறார்கள். லாபம் வந்தால்தான் டிவிடெண்ட் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் செலுத்தும் சிக்கன டெபாசிட்டுக்கான குறைவான வட்டியையும் கூட்டுறவுச் சங்கம் அளிக்கும் கடனுக்கு விதிக்கும் அதிக வட்டி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பது மட்டும் போதாது. அவர்கள் திருப்பிக் கட்டுவதற்கு வசதி இருக்க வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் தனியார் அதிக வட்டி வாங்கி விவசாயிகளை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்பதற்காக கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கடன் அளிக்கிறோம். வெளியில் வாங்குவதைத் தடுத்த பிறகு, அவர்கள் இங்கே தான் வாங்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதனால் வட்டியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுக் கடைகள் மூலமாக மலிவு விலையில் துணிகளைக் கொடுக்கிறோம். சில ஏரியாக்களில் சில வகைத் துணிகள் தேவையில்லாமல் இருக்கலாம். எங்கள் பகுதிக்கு அளிக்கப்படும் வேஷ்டி சேலைகளில் சில ரகங்கள் விற்பனை ஆகாமல் இருக்கின்றன. இந்தத் துணிதான் இந்தப் பகுதியில் போகு மென்பதை அந்தந்த ஊரில் உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர்களைக் கலந்து கொண்டு அனுப்பினால், அவை விற்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். இதை எடுத்தால்தான், அதைக் கொடுப்போம் என்று தேவையில்லாத துணிகளைக் கொடுக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். ஒரு வேஷ்டி வேண்டுமென்றால், ஒரு சேலை எடுத்துக்கொள் என்கிறார்கள். இந்தத் துணிகளை வாங்கி விற்காமல் இருப்பதால், சங்கத்தின் பணம் அவற்றில் முடங்கிக் கிடக்கிறது. ஆகையால் அந்தந்த வட்டாரங்களில் உள்ள சங்கத்தின் தலைவர்கள் எந்தெந்த வகைத்

1978 பிப்ரவரி 25] [திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்]

துணிகள் உடனடியாக விற்கக் கூடியவை என்று சொல்கிறார்களோ, கேட்கிறார்களோ, அவற்றை மட்டும் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் கைத்தறித் துணியைப்பற்றிப் பேசுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்: மலிவு விலையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் துணிகளை அனுப்புகிறார்கள். சூப்பர் மார்க்கெட் டிலிருந்து வருகிறது. அது கைத்தறித் துணிதான்.

அடுத்து, கடந்த கூட்டத் தொடரில்தான் ஊராட்சித் தலைவர் பதவி நீட்டிப்புச் சட்டம் பாஸ் செய்தோம். சட்டமன்றத்தில் பாஸ் செய்த அறிவிப்பை கலெக்டருக்கோ மற்ற அதிகாரிகளுக்கோ அனுப்பவில்லை. ஊராட்சி ஒன்றியத் தலிருந்து ஒரு வேலை செய்வதற்காக செக் போட்டு அனுப்பினேன். 30 ஆம் தேதியோடு பதவி முடிந்துவிட்டது என்று அது திருப்பியனுப்பப்படுகிறது. அவர்களை ஏன் திருப்பினீர்கள், சட்டம் நிறைவேறியிருக்கிறதே என்று கேட்டால், “சட்ட மன்றத்தில் பாஸ் ஆகியிருக்கலாம், எங்களுக்கு ஆர்டர் வா

(பிற்பகல் 1.30)

வில்லை” என்று சொல்கிறார்கள். சில அதிகாரிகள் சில இடங்களிலே இப்படி நடந்துகொள்ளுகின்றார்கள். சட்ட மன்றத்திலேயே நிறைவேற்றிய பிறகு, இவர்கள் ஏன் இப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. எங்களுக்கு உத்தரவு வரவில்லை என்று வேண்டுமென்றே சில அதிகாரிகள் சொல்லுகின்றார்கள். ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களை அவமானப்படுத்த வேண்டும் என்று வேண்டுமென்றே சில அதிகாரிகள் இப்படி நடந்துகொள்கின்றார்கள். எனவே இதுவிஷயத்தில் அவர்களுக்கு உடனடியாக உத்தரவு அனுப்பப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதைப்போன்று குடி நீர் திட்டங்களுக்கு என ஒரு சில ஊராட்சி மன்றங்கள் ஆய்வுக்காக என்று பத்தாயிரம், இருபதாயிரம் ரூபாய் என்று 1974 ஆம் ஆண்டிலேயே பணம் கட்டியிருக்கின்றார்கள். சில இடங்களிலே இன்வெஸ்டிகேஷன் முடிந்து திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று பரிந்

[திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்] [1978 பிப்ரவரி 25]

துரை வந்தும், வேலை தொடங்கப்படாமலேயே இருக்கின்றது. ஆய்வு முடிந்து திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லிவிட்ட இடத்தில், உடனடியாகத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அல்லது 'ஆய்விற் குப்பிறகு, அந்தத் திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்றால், மாற்றுத் திட்டம் என்ன என்று யோசித்து, அதற்கான திட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டும். நேற்றுக்கூட ஒரு கேள்வியின்போது சட்ட சபையில் திட்டம் 'ஸ்க்ஸஸ்புல்' தான் என்று சொல்லி, ஆனாலும் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் உடனடியாகச் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகள் பிரச்சினை என்று பார்க்கும்போது, எப்போதும் உள்ள ஒரு கோரிக்கை, விவசாயத்துக்கான மின் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதுதான். அண்மைக்காலத்தில்கூட விவசாயச் சங்கங்கள் எல்லாம் மின்கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்றுதான் கேட்டார்கள். பிறகு அவர்கள் அதிலே வெற்றிபெற்றுவிட்டோம் என்றுகூடச் சொன்னார்கள். எனக்கு என்ன வெற்றி என்று முதலில் புரியவில்லை. ஆனாலும் சில காலம் கழித்து அவர்களே அரசாங்கம் இது விஷயத்தில் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதிலே விவசாயச் சங்கத் தலைவர்கள் அரசாங்கத்தோடு என்ன பேசினார்கள், அரசாங்கம் அவர்களுக்கு என்ன வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்தது என்று உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. விவசாயிகளுடைய சங்கங்கள் சொல்லுவதைத்தான் நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கத்துக்கும் அவர்களுக்கும் இடையிலே நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகள் பற்றிய குறிப்புகளை இம் மன்றத்தின் உறுப்பினர்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுத்தால், நாங்கள் அவர்களோடு பேசும்போதும் சரி, இப்படி மன்றத்தில் பேசும்போதும் சரி, நிலைமைகளைத் தெரிந்துகொண்டு பேச வாய்ப்பு இருக்கும். 'சர்க்கார் வாக்குறுதி கொடுத்தது' என்று சொல்லுகின்றார்கள். என்ன வாக்குறுதி கொடுத்தது என்று சொல்லவில்லை. நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், எப்போதும் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் விவசாயத்துக்கான மின் கட்டணத்தை அதிகப்படுத்தக்கூடாது என்ற நிலையை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் விவசாயிகளும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க ஏற்றதாக இருக்கும்.

1978 பிப்ரவரி 25] [திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்]

அடுத்து, கொல்லி மலை. நான் பேசத் தொடங்குமுன் சுற்றுலா அமைச்சர் அவர்கள் எழுந்து சென்று விட்டார்களே என்று சற்று வருத்தமடைந்தேன். நல்ல வேளையாக அவர்கள் வந்துவிட்டார்கள். நான் 1967-ல் சட்டப்பேரவை உறுப்பினராக இருந்த காலத்திலேயே பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களை, 1963-ம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். கொல்லி மலையில் நடைபெற்ற ஒரு விழவிற்கு வரவழைத்திருந்தேன். காரணம், தமிழ்நாட்டிலே எவ்வளவோ கோடை வாசஸ்தலம் இருந்தும், அவற்றுக்கெல்லாம் மேலான கொல்லிமலை என்பதை அவர்களுக்கே காண்பிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். புதிய கட்டிடத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டும் விழா என்ற சாக்கில் பெருந்தலைவர் அவர்களை வரவழைத்திருந்தேன். அவருக்குப் பிறகு மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அவர்களையும் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டோம். ஆனால் அவர்களால் வர நியலாமற் போய்விட்டது. ஆனாலும் அவர்களும் அதிகாரிகளிடம் எடுத்துச் சொல்லி கொல்லிமலையில் நல்லபல திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து அங்கே வல்வில்லூரியின் சிலையைத் திறந்திட வேண்டும் என்று எங்கள் தலைவர் கலைஞர் அவர்களை அழைத்தோம். நமது அவைத் தலைவர் அவர்கள் கூட அந்த விழாவிற்கு வருகை தந்திருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட கொல்லிமலை நமது தமிழகத்தின் சுற்றுலா இடங்கள் பட்டியலில் இடம்பெறும் என்று எண்ணினோம். ஆனால் அது வராமலிருப்பது ஏமாற்றமாக இருக்கிறது. நமது மாண்புமிகு சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சேலத்துக்கு வந்திருந்த நேரத்தில், கலைஞர் அவர்களால் தொடங்கி வைக்கப்பட்ட வல்வில்லூரி விழா தொடர்ந்து நடப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்று கூறியிருந்தார்கள். விழா எடுத்தால் மட்டும் போதாது, அது நிச்சயமாக சுற்றுலாத் துறையாக மாற்றப்பட வேண்டும். அதுபற்றி இந்த அறிக்கையில் இல்லை. எனவே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லும்போது, தமது உரையில் இதுபற்றிப் பரிந்துரை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் இதைப் பார்த்திருப்பதால்

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களோடு நானும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தமிழானதால், அதிலே தப்பொன்றும் இல்லை.

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : அது போன்று கொல்லிமலைப் பகுதியில் சிறந்த பழமாங்களை வளர்க்க வாய்ப்பிருப்பதால், அங்கே பெரும் பழப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாது திரு. மாசிலாமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்

[திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்] 1978 பிப்ரவரி 25]

போல, சித்த வைத்தியத்துக்கு வேண்டிய அபூர்வமான மூலிகைகள் அனைத்தும் கொல்லிமலைப் பகுதியில் ஏராளமாகப் பயிராகின்றன. பெரியவர்கள் சொல்லு வார்கள், வாரம் ஒரு முறை கொல்லிமலை சென்று வந்தால், வியாதியே வராது என்று. எனவே அந்த அளவிற்கு மூலிகைகள் ஏராளமாக வளரக்கூடிய அந்த மலையில் சித்த வைத்தியத்துக்கான மூலிகைகளைப் பயிரிடுவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டு மில்லை. வல்வில்லுரி விழாவினை அங்கே கொண்டாடும் அதே நேரத்தில், தருமபுரி மாவட்டத்தில் அதியமான் விழாவினை நடத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நியாய விலைக் கடைகளைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இவை பெருமளவில் தேன் மாவட்டங்களில்தான் நிறைய திறக்கப்பட்டிருக் கின்றன. நிதி அமைச்சர் அவர்களும் முதலமைச்சர் அவர்களும் அந்த மாவட்டங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காரணத்தினாலோ என்னவோ என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. ஆளும் தரப்பில் உள்ளவர்கள் சொன்னதைப் போல 16 ஆயிரம் கடைகளையும் உடனே திறந்துவிட முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆனால், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு அல்லது மூன்று மைல்கள் நடந்தால்தான், கடைகள் இருக்கின்றன என்ற நிலைமையில், அப்படி மிகவும் பின்தங்கிய கிராமங்களாகத் தெரிந்தெடுத்து அங்கெல்லாம் இப்படிப்பட்ட நியாயவிலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தலாம். அது மட்டுமில்லாது, சேலம் ரெயில்வே ஸ்டேஸ் நிதி என்று அதிலே ஏராளமாகச் சேர்ந்திருக்கிறது. அதை என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலும் இதுபற்றிக் குறிப்பிட்டு, அதை உபயோகப்படுத்தி, சேலம் மாவட்டத்தில் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டு வருகிறோம். அரசாங்கத்தின் கார்ப்பில் அது சாத்தியமில்லை என்றே சொல்லிவருகின்றார்கள். நான் இப்போதும் அதையே வற்புறுத்தும் வகையில் கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். ஏராளமாகச் சேர்ந்துவிட்ட அந்த ரெயில்வே ஸ்டேஸ் நிதியைக் கொண்டு அங்கே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு, இந்த அரசின் நினைவாக, புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் நினைவாக ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 25] [திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்]

அது மட்டுமின்றி சேலம் இரும்பாலைக்கு என 1969-70 ஆம் ஆண்டிலேயே அதற்கு வேண்டிய நிலத்தை ஆர்ஜிதப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். ஆனால் இன்னும் அதிகப்படியாக நிலம் தேவைப்படும் என்கின்றார்கள். எவ்வளவு நிலம் தேவைப்படும், எங்கே தேவைப்படும் என்று விளக்கமாக இதுவரையில் எடுத்துச்சொல்லப்படவில்லை. இதன் காரணமாக அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் எந்தவிதமான வளர்ச்சித் திட்டங்களையும் ஏற்று நடத்த முடியாத நிலையில் இருக்கின்றார்கள். எனவே இன்னும் எவ்வளவு நிலம் வேண்டும் என்று ஒரு முடிவாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, சேலம் எல்காலைக்காக இன்னும் அதிக நிதி ஒதுக்கிட மத்திய அரசினை அணுக வேண்டும் என்றும், நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட கொல்லிமலைப் பகுதியைச் சுற்றுலாப் பகுதியாக அறிவித்து, அதற்கு கூடுதலாக மினி பஸ்களை விடுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் தங்கட்கிழமை 1978 பிப்ரவரி 27 அன்று காலை 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

(பிற்பகல் 1-30)

அவை, பின்னர் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS